

SYLLETTACTA duo humani generis, xviii, 125.

SYLVANETIA et continentia duae virtutes lupus vite, xvi, 393, 493. Sylvetius Dominum quid sit, xviii, 128. Sylvetius Dominum, non sustinet mendacem, non inopem: omnipotens primiti, certus, verax, vii, 326. Sylvanetium seipsum effluviatus est, *ibid.*

SYSMA, iussum, xvi, 546. Syssum me honoras, iussum me calcas, *ibid.* 387.

SYSUM esse aliquid quis iure dicat, xviii, 94.

SYSCOMORVS dicuntur ponam fides stultitia, xix, 478. Syscomora, ubi degebat Augustinus, extra aut nulla, *ibid.*

SYSCOMORVS cruci Christi, xix, 479.

SYLLA, ii, 153. Sylla mioris et facta horron sunt legibilibus, *ibid.* 94. De viis Syllae plura Syllostus, *ibid.* 83. Vicia deorum responsa et oracula Syllae facta, *ibid.* 98. Nullum de moribus corrigendis datum, *ibid.* 98, 100. Syllae ad iutores demones, *ibid.* 98. Syllana tabula proscriptorum, *ibid.* 157, 459. Syllanum bellum, *ibid.* 136. Syllane victorie eruditatis, *ibid.* 157, 158. Syllae vitio eruditatis Marianus, *ibid.* 157. Plur damni Syllae attulit victoria, quoniam inuictus, *ibid.* 100.

SYLLOGISMI partes tres, ii, 76. Syllogismi conversione expressit rursi Diogenes cum qui sophisma proponatur, xv, 496.

SYLVIA Graece sic dicitur, xxxix, 238. SYLVIA filia Numeri sacerdos Vestalis, mater Romuli, ii, 143, 145. *Vide* **REBA**.

SYMMACIUS praefectus Romae, xxv, 140. Augustinum Mediolanum mittit prohibente rhetorice gratia, *ibid.* 130.

SYMMACUS Scripturatum ex Hebraea lingua in Graecam translatus, vi, 472, 473. Quo tempore, *ibidem* not.

SYMMACIARI, xxxii, 330. Id est, secundum ipsorum, Nazareth, xxviii, 373, 489. *Vide* **NAZARENI**. Symmaciarii seu Nazarethi ad nostra usque tempora, iam qui in egiptu, sed adhuc tamen vel in ipsa paucitate perdurant, *ibid.* 489.

SYMPLECTICA, ix, 191.

SYMPLECTICA vocum copulatio in cantando, vis, 138.

SYMBOLUM nuncupatur a similitudine quadam, translato verbo; quia symbolum inter se factum non verbis, quae essentia scriptis pacto fidei tenentur, xx, 408. Hoc in solus adficta symbolum, quod et credere et confiteri debemus, ut salvi esse possimus, *ibid.* 120. Symbolum est veluti doctrina Christiana brevis collecta et ad ordinem certum redacta atque conficta nobis tradenda, ut fides nostra accleretur, et confessio preparatur, et memoria non gravetur, *ibid.* 121. Symbolum fidei, iii, 380. Symbolum fidei dicitur confessio, xxvii, 149. Symbolum est regula fidei, brevis et gravis, xviii, 34; xx, 112; xxvi, 108; xxi, 518. Fidei et salubris regula, xx, 132. Sacrosancti matris symbolum, *ibid.* 131. Symbolum fidei Catholicae fundamentum, xxvii, 73. Symbolum ex Scripturis collectum est, *ibid.* 25. Symbolo quidquid colligitur, in sacris Scripturis continetur, xx, 111. Symbolum et oratio Domianica complectuntur fides, spem et charitatem, *ibid.* 98. In symbolo est fides Catholica, *ibid.* 19. Symbolum non scripta tradelatur, sed tantum verbo, xxx, 111, 121; xxvii, 25. Symbolum catechumenis sive competentibus ante Dominicam orationem tradi solent, ab his post aliquod dies reddendum, xviii, 176, 191, 201; xxvi, 17. Symbolum nosse tenentur longitudo, xxxix, 48. Symbolum quo die tradelatur catechumenis, aut ab his redelatur, xvii, 211; xxx, 108. *Vide* **notam** (**S**) **voluminis**, xx, 602. Rursum die sabati novissimo ante baptismum audientibus omnibus redelatur, xviii, 205, 211. Symbolo non reddito baptismum recipiens, parvulis placetur, quoad reddelatur, xxi, 279. Symbolum memoria teneri debet, xviii, 211; xx, 121. Symbolum quare memoria tenendum, xx, 110. Non auditur in Ecclesia quolibet et oratio Domianica, xviii, 211. Symbolum quod fidei recitandum et laquam speculum fidei inspicendum, xviii, 211; quod fide inspicendum, xviii, 211; quod fide recitandum, xviii, 211; quod fide inspicendum, xviii, 211; quod fide recitandum, xviii, 211; quod fide inspicendum, xviii, 211.

SYMBOLI expostio, *ibid.* 108. Symboli ordo et textus, xviii, 120; xx, 267. Symbolum habent etiam ab Ecclesia praeseri, xx, 400.

SYMPHOSIA concordantia vocum, xxvi, 61.

SYMPHONIA damoniorum, xxxiii, 236.

SYMPHONIA, xxxvii, 162.

SYNAGOGA ex congregazione appellata est, xvii, 46. Synagoga proprie nuncupatur Congregatio, quod interpretatur Asaph, quia Deus congregavit populum suum liberatum ex Aegypto, x, 24. Cum audieris synagoga, non conlilio detestari quasi interfectorem Domini, ix, 437. Synagoga mater est Christi, socius Ecclesiae, xvii, 205. Synagoga et Ecclesia significata per duas meretrices, xvii, 264. Synagoga nomine lunae in Scripturis significata, xvii, 231. Synagoga arbor melioleuca, xviii, 405, 407.

SYNAXIS ad memoriam Martyrum, xxv, 118.

SYNACROGIA varia exempla, vi, 173.

SYNERUS trium principiorum auctor, xviii, 223.

SYRINENSIS Ecclesia, iv, 248.

SYRINENSIS concilium, xxxiii, 382. *Vide* **notam** **interferentem**.

SYRISI congregatio ad demandandis haereticis non semper necessaria, xxxv, 82.

SYRIA interpretatur Sobolims, iv, 76.

SYRA lingua viena Hebraea, v, 183.

SYRAURUS femininarum castitas, xxvi, 421.

SYRACUSAE obsidio, ii, 12. et everso, *ibid.* Syracusanis quidam dicitur habitum posse esse sine periculis, xx, 242.

SYRINENSIS epistola Augustini, qua continet questionem de mendacio officioso, redelatur Hieronymo, quoniam Augustinus esse dubitat Hieronymus, xxxix, 28, 30, 39, 40.

T

T littera, signum crucis, ix, 295. Haec littera, in Graecis numerorum totis trecentis significat, *ibid.*

TABERNACULI constructio, vi, 318, 319. Tabernaculum testamini erat populo dei in itinere velut templum ambulatorium, iii, 264. Cur velis cilemiciis cooperelatur, *ibid.* Tabernaculum Christi, caro eius, Ecclesia eius, xvi, 469. Tabernaculum suum Christus in sole possit, id est, carnes suam in manifestatione hujusmodi ostendit, *ibid.* 448. Tabernaculum Domini, Ecclesia Catholica, xii, 4. Tabernacula peccatorum Ecclesia habetorum, *ibid.* Tabernaculum peregrinationum est et multianum, vii, 241, 341, 628; viii, 257. Haec condelavernaculum siquando amittit pro inlitione completura, *ibid.* 241.

TABULA lapidea, in quibus lex scripta erat quod significat, xxvii, 401. Tabula prima Legis quare dicuntur scripte digito Dei, secunla vero a Moyse scripta, vi, 310, 311, 495, 496, 497. Tabulae priores gratiam significabant, posteriores

vero eos qui de suis operibus gloriabantur, *ibid.* 311. Priores tabulae Verus Testamentum significabant, *ibid.* 311, 313, 495, 496, 497. Fractio tabularum Testamenti quod significat, *ibid.* 295, 296. Tabularum continuo Legem ad condemnationem valere significat, *ibid.* 497.

TABULA XII quid de furum occisione praeparant, vii, 204.

TABULA clivorum, xxi, 365. A clero ac populo petit Augustinus utrum presbyteri accisat, sed non cavent nomines non recitent, xxxix, 80, 83. Quid obst non hinc quod ex illa tabula non vult eum reclari humana ignorantia, si de libero vivorum non eum dicitur inopia concessa, *ibid.* 83. Tabulae matrimonialis, x, 121; xvii, 257, 479; xviii, 132. Tabulae servorum in ipsorum malumione facta, xvii, 349.

TACT nunc Deus a iudicio, non a praecipio, non a doctrina, xviii, 34; 18, 497; x, 383; xi, 7. Tacti modo a vultibus iudicium, non i verbo correctionis, dicitur iudicium, non i verbo praecipio, *ibid.* 47. Tacti in iudicio, loquitur in praecipio, in tot sacramentis, in tot li-

bris, *ibid.* 44, 45. Loquitur qui tacet, dum monet nos, et nondum iudicat nos, *ibid.* 46, 50.

TALITERITAS Dei, patientia Dei, *xxviii*, 46, 46.

TALIA meritis peccatorum imputanda, *xxviii*, 268.

TALOGENSIS episcopus, *xxxix*, 9.

TALARES et manicatis tunicas habere flagitium erat apud veteres Romanos, iam contra, v, 19.

TALIO, *iv*, 182, 183. Talionis lex, vi, 262. Talionis lex demonstrat quae vindicta debeat, ut sciatur quid venia relaxet, *ibid.* Talionis poena quare instituta, *xxviii*, 497, 498. Talionis poena non rependenda in causa servorum Dei, *xxxix*, 492, 493, 495; xi, 5. Talionis poena non fomes, sed limes furoris est, *xxviii*, 497.

TANGERE sensus, vi, 559. Per totum corpus est, v, 384. Unde nascitur, *ibid.* 387. Dirigitur a cerebro per medullam cervicis, *ibid.* 384. Tangere Christum, *xviii*, 244, xx, 252, 261, 270, 271.

TANTALES, *iii*, 448.

TARES theatriens, *xxviii*, 316.

TARDUS ut citus, quam statim, cum non venturus sit Deus, qui oratur ne tardet, *ix*, 363. Tardiora sunt omnia frigida, *xiii*, 34.

TARENTIA urbs eversa a Fabio, *ii*, 12. In ea Iudeorum simulacra quomodo servata, *ibid.*

TARENTINI hostes Romanorum, *ii*, 140.

TARQUINUS Prius rex Romanorum, *iii*, 467. Tarquini mors, *ii*, 133.

TARQUINUS Superbus quare sic dictus, *ii*, 134. Superbus est appellatus, *ibid.* 133, 137. Socii interfectione ad regnum pervenit, *ibid.* 133. De manibus Capitolium erexit, *ibid.* Cum liberis suis Urbe pulsus est, *ii*, 134, 136, 440; *iii*, 333. In regnum redire frustra conatus est, *ii*, 134, 135. Tusculi privatam vitam egit, *ibid.* 134. Omnis obit, *ibid.*

TARQUINUS Collatinus unus ex duobus primis consiliis, *i*, 136. Maritus Lucretiae, *ibid.* 82. Magistratu se abdicare coactus, *ibid.* et Urbe exire, *ibid.* 133, 136. Injuria in Tarquinium Collatinum collata vindicta, *ibid.* 136.

TARBARUS amor, *xii*, 356.

TARCIUS juvenis ditissimus, *ii*, 290.

TASCUS Cyprianus, *xii*, 100.

TATIANUS haereticus a Tatiano, corumque erroris, *xxviii*, 224.

TATTUS rex Sabinorum, *ii*, 127.

TAVRINUS in Africa missus, adversus Donatistas secundum leges contra opulatas egit, *xxxii*, 167.

TAVTAN rex Assyriorum, *iii*, 457.

TELEPTI, *xxxi*, 438.

TELEPTI consecrationes magicae, *xxx*, 308, 309, 314. Consecrationes theurgicae seu sacrificia perfecta, *ii*, 467. Teletas vocabant explanationes et sacrificia quadam perfecta, quibus nihil desset, *ii*, 528, *not.* (39). Teletis nihilum deorum potest homo purgari, *ibid.* 491. Teletas ac mysteria religionis Graeci laetitudine paritibusque claudabant, *ibid.* 509.

TELEMOUS deus, *ii*, 340.

TELESUS deus, *ii*, 340.

TELEXIA quintus Sicyoniorum rex, *iii*, 414, 433. Laos Telexia primus institutos ferunt, *ibid.* 433.

TEMETUM a veteribus vinum appellatum, *xxx*, 431, 431. Temetum vocabulum jam evertunt, *ibid.* 433.

TEMPERANTIA unde dicta, *i*, 137.

Temperantia dicitur ubi temperies est, nec plus est quidquam nec minus, *ibid.* Temperantia est actio qua sese anima, opulante Deo, ab amore inferiori pulchritudinis extrahit, et evolat ad suam stabilitatem et firmitatem Deum, *i*, 314; *xxviii*, 295, 509. Temperantia est ratio in libidineque in aliis non rebus impetus animi fraus et moderata dominatio, *xxviii*, 17. Temperantia partes sunt continentia, clementia, modestia, *ibid.* Temperantia officium, *iv*, 18; *xxviii*, 545, 516. Temperantia dicitur quae libidines refrascens, *x*, 136. Temperantia nomen nonnulli principum Romani nullam gloriam compararunt, *ii*, 192. Pulchrior temperantia animi suam inscitiam confidentis, quam scientiam rerum, *xxv*, 99. Xenocrates Poloniam non solum christum, verum etiam tunc eorum, ad mores alios repente convertit disputando de fruge temperantia, *x*, 99.

TEMPERATUS maris quatuordecim Ecclesiam, turbant gubernatorem, *xi*, 241.

946. Tempestas absente Domino, *xviii*, 337. In temtationis tempestate, excitanda fides, tanquam Christus dormiens in navi, *xvii*, 503; *xviii*, 251; *xxi*, 400. Tempestas est cupiditas, *xviii*, 349.

TEMPLE et sacrificia Deo soli exhibentur, *xx*, 552. In Templo Paganorum non coluntur nisi spiritus maligni, *x*, 439. Cur in templis, in quibus Serapis et Isis colebantur simulacrum digito labii impresso silentium indicelat, *iii*, 436. Templo deorum clausa per imperatorum leges, *xii*, 310. Templo, idola, iuri possunt. In assis communes vel in honorum voti Dei conventi, *xxviii*, 464.

TEMPLEUM, quare quadraginta sex annis fabricatum, *xxviii*, 44. Templi aedificatio per quadraginta sex annos ad secretiorem instructionem humani corporis referenda, *ix*, 492. Templum Salomonis destructum regnante Sceledia, *iii*, 467. Templi Salomonis inchoata inchoata sub Cyro, sed usque ad Darium dilata, *ibid.* 468. Templi Salomonis renovatio Novum Testamentum significat, *ibid.* 514.

Templum. Simulacrum Deo nefas est Christiano in templo edicere, *xxvi*, 30. Templum Dei aliter in significatione, aliter in re, *xi*, 531. Templum Dei, Angeli in celo, *xx*, 330. Templum Dei non de lapidibus et lignis, sed de hominibus aedificatur, *iii*, 396. Quomodo, *ibid.* 403. Templi Dei, lapides vivi, *xvii*, 376. Templum Dei homo, in quo Christus per fidem habitat, *xii*, 47. In quo habitat charitas, *xxi*, 280. Deus tantum habitat in his quos efficit templa sua, *xvi*, 534. Aliter iusti in terra, aliter sancti in celo templum sunt Dei, *xii*, 47. Qui credunt diligendo Christum, lapides sunt, de quibus templum Dei aedificatur, *xii*, 469. Templum Dei, mens hominis, *i*, 525. Mens pura, templum sanctum Deo, *xxxiii*, 542. Templum Dei amplum, cor fidelis, *xvii*, 368. Templum Dei duplici ratione homo est, *ix*, 465. Nunc iam incipit homo esse templum Dei, quomodo, *xxxv*, 404. Templum Dei bene vivendo aedificamus, *iii*, 405. In nobis, ut in profano templo, alia deicienda, alia conservanda, *ix*, 392. Templum Dei sanctum, mirabile est, non in structuris, sed in iusti-

tia, *ix*, 304. Exaltatur, qui orat in templo, qui orat in pace Ecclesiae, *xii*, 167. Templum Dei simul omnes unum, et singuli singula templa sumus, *ii*, 456; *xi*, 520, 533. Templum Dei violat, qui violat unitatem, *vii*, 228. Templum sumus Deus protegit, templis suis simulacra prosequatur, *ibid.* 344. Templi Dei aedificatio per fidem, dedicatio per resurrectionem, *ix*, 392. Templum Dei Martires, *xxi*, 175. Templum, corpus Christi, *xxiii*, 172. Templum suscitatum a Patre sicut a Filio, *ibid.* 173. Tempus quid, *iii*, 86. Tempus quid sit, difficultis questio, *xxx*, 334. Tempus, ratiissimum antiquum, *ibid.* 310. Tempus est distensio, sed ejus rei? num animi? *ibid.* 316. Non fuit aliquod tempus, quando Deus nondum aliquid fecerat, *xxvii*, 417, 418. Tempus nullum ante mundum, *iii*, 41. Ante creaturam frustrata requiruntur tempora, v, 309. Tempus omni tempore fuit, et tamen creatum fuit, *iii*, 87. Tempus est principium et mundi creatio, *iiii*, 21. Tempus est, v, 116, 310. Tempus quando incepit, *ibid.* 115. Tempus cum celo et terra esse coepit, *xvii*, 436. Nullum tempus sine creatura, *iii*, 87; *xxx*, 394. An tempus possit esse in motu incorporea creatura, v, 115, 116. Tempus sine aliquibus creaturae modibus esse non potest, *xxix*, 464. Quae nunc dicuntur tempora, a motu siderum cooperant, *iii*, 86. Solis, lunae et siderum motus, non sunt tempora, *xxv*, 311. Tempus non est corporis motus, *ibid.* 313. sed quo metitur motum corporum, *ibid.* Temporis mensura, *ibid.* 301. Quomodo tempus licet metitur, *ibid.* 300, 313.

Tempus praeteritum, praesens, et futurum, *xix*, 300. In omni motu creaturae praeteritum et futurum invenitur, non vero praesens, *xv*, 425. Temporis verba indifferenter dicuntur, quamvis sine tempore manere intelligatur aeternitas, *xxix*, 491. In coelesti habitatione tempus non voluitur, quia habitator ibi non labitur, *xiii*, 2. De toto tempore in quo sumus, solum momentum tenemus praesens, *x*, 12, 13. Quae temporis fine clauduntur, pro transactis habenda sunt, *ix*, 387. Tem-

pus et est et non est, viii, 161. Tria tempora, proprie non sunt, xxx, 809, 809. Differentie temporis quomodo dominantur, *ibid.* Tempora præterita laudantur, accusantur Christiana, xxvii, 171. Præteritum tempus et futurum, quomodo sit longum aut breve, xxv, 301, 306. Temporis celeritas, viii, 67.

Tempus et æternitas quomodo differunt, *ibid.* 112. Tempus non potest esse costerum æternitatis, *ibid.* 87. Quo sensu tempus æternum dicitur, xxvii, 418. Tempora æterna quomodo intelligenda, *ibid.* 89; xxxviii, 117. Tempora non quidem æterna, non tamen in tempore esse cœperunt, xxx, 349. Tempora æternitatem insulantur, x, 409. Tempus quasi vestigium æternitatis, v, 140. Tempus finitum et infinitum quid differunt, *ibid.* 79. Temporis spatia infinita ante mundum non sunt cogitata, *ibid.* 10.

Temporum moderator Deus, *ibid.* 212. Temporum ordo in suspensio Dei sine tempore est, xxx, 232. Tempora observari per menses atque annos docuit Phlegos, *ibid.* 434. Superstitiosa temporum observatio tempore Augustini multum usitata, xvii, 119, 120. Quam sit animæ periculosa, *ibid.* Temporum observatio que culpabiles aut innocuas, xxxviii, 504. Temporum et dierum observatores reprehenduntur, viii, 220. Tempus aliud est promittendi, aliud adimplendi que promissa sunt, xi, 281. Tempus per ordinem ad mores quadruplex: ante Legem, sub Lege, sub gratia, in pace, xxxviii, 66. Tempus tripartitum: ante Legem, sub Lege, sub gratia, *ibid.* 188; xxx, 302. Quinque tempora aristoteli, xxv, 487. Tempora mundi sex distinguuntur, x, 353. Tempora mundi Pelagiana distributio, xxvii, 435. Ipsa est plenitudo temporis quando venit Filius Dei temporalia docere contentum, *ibid.* 447. Duo tempora Christi, humilitatis et claritatis, *ibid.* 308. Tempora Christiana, xxvii, 386, 379. Tempora Ecclesie duo, probationis et coronationis, xvii, 271. Tempus mortis licet propter peccata nostra, tempus lætitiæ post de gratia Salvatoris, *ibid.* 316. Utrumque mortis et tempus lætitiæ utrumque dicitur quadragesima ante Pascha, et diebus quinquaginta

post Pascha figuratur, *ibid.* 319. Tempus duplex, misericordie et iudicii, *ibid.* 4; xvii, 319. Tempus fidei et spei, xvii, 497. Tempus opportunum, tempus gratiæ, vii, 455. Tempus beneplaciti, tempus misericordie, *ibid.* 328. Tempora velut mali iugula, quibus accusantur, *ibid.* 107. Tempora mala unde quomodo ferenda, xvii, 376. Tempora non faciunt nisi homines mali, *ibid.* 107. Cui tempora molesta sunt, si homines sibi non sunt molesti, *ibid.* 425. Tempora mala unde semper putant homines ea que agunt, xvii, 386. Tempora nos sumus bene vivimus, et bona sunt tempora, xvii, 376. Tempus redimere quid sit, xvii, 312; *ibid.* 424. Horam pro tempore possunt beatus Joannes, *ibid.* 112. Tempus questionibus de mundo: curiosus non occupandum, rebus impendendum melioribus, xxxviii, 277.

TEMPORALIS, xxxvi, 43. Tempores, qui usque in finem in obedientia non permanent, *ibid.* 162, 164.

TEMPORALE plus diligitur antequam habeatur, vilescit autem cum advenit, *ibid.* 451. Temporale non salat animam, cui vera est et certa sedes æternitas, *ibid.* 452. Temporalia bona sunt et non sunt, *ibid.* 437. Temporalia nihil habent nisi erit et fuit; quod in illis futurum est, cum venerit, fit statim præteritum; expectatur cum cupiditate, amittitur cum dolore, viii, 206. Temporalibus oblectari, cum teneri non possunt miserum est, *ibid.* 335. Qui hæret corde in domino, si habet ista terrena tantum capillos, viii, 470. Temporalia animo dimittenda, xxvii, 477. Temporalium vanitas, *ibid.* 343. Temporalia concupita inardescunt, adiepta vilescunt, amissa vaneunt, *ibid.* 345. Super temporalia dat et dicitur quærebis boni, viii, 480. Temporalia quomodo a Deo petenda, *ibid.* 502. Temporalia dantur, et ipsa a Deo, non a demonibus, viii, 40, 41; *ibid.* 463; *ibid.* 44, 436. Redarguuntur ille dicitur quærebis boni, viii, 480. Temporalia quomodo a Deo petenda, *ibid.* 502. Temporalia dantur, et ipsa a Deo, non a demonibus, viii, 40, 41; *ibid.* 463; *ibid.* 44, 436. Redarguuntur ille dicitur quærebis boni, viii, 480. Temporalia et quando dat Deus, et quando auferit, et quando dat, perire est colendus, xvii, 448.

Temporalia misericorditer Deus auferit ab eis, *ibid.* 448. Misericorditer non dat, eisdem absurdo, *ibid.* Temporalia æternis qui præponunt, Dei beneficia inverse vestiunt, *ibid.* 445. Temporalia pro æternis contemnenda sunt, xxxix, 525. Iusta et officiosa, et in suo genere peccator atque tranquillior verum temporum administratio recipiendiorum æternorum meritum creditur, xxxviii, 287. Temporalibus delictis, tanquam rotæ constructi circumfusi, non intrant ad veritatem; quia non amant æternitatem, viii, 415. Aliquid boni et de ipsis temporalibus operandum est, viii, 470. Temporalia operare et diligere desinant, qui non enim cognoscunt, viii, 206. Temporalia ideo nemini conferunt veram felicitatem, quia non extinguunt insatiabilem cupiditatem, *ibid.* 221. Vide Bosa. Peribunt, non qui temporalibus utuntur, sed qui ea Deo præferunt, *ibid.* 5. Cum cooperit perire quod factum est, ubi erit amator temporis, qui perdidit æternitatem? xviii, 496. Temporalia bona in aliis invidere, mercenarium est, *ibid.* 428. Vide TENEBRÆ, TRANSITORIS.

TEXAS ab Horris-Cæsis, xxxi, 442. Tenacis sententia in concilio Carthaginiensi de hereticorum baptisate, *ibid.*

TENEBRÆ, quid super faciem abyssi, xxv, 325. Tenebræ dense, nona plaga Ægypti, xxii, 376. Tenebræ nihil sunt aliud quam lucis absentia, xxxvii, 214, 217. Aut aer coram luce, *ibid.* 20. Tenebrarum natura aliqua non est, viii, 184. Tenebræ nominis lucis comparatione sentiuntur, xvii, 16. Non sunt corporeæ, xxviii, 214. Tenebræ non fecit Deus, v, 127. sed tamen ordinari, viii, 183. Tenebræ ordinem suum habent a Deo, v, 127. Tenebræ ex quo esse cœperunt, xxix, 340. Tenebræ super abyssum, xxv, 309. Tenebrarum et lucis separatio, *ibid.* 32. Quas tenebras approbavit Deus in creatione mundi, *ibid.* Tenebræ nihil genere possunt, xxviii, 214, 217. Tenebrarum gens et terra, deliramentum Manichæorum, *ibid.* 198. Antra quinque gentis tenebrarum, *ibid.* 201. Manichæorum deliramentum de bello contra gentem tenebrarum, *ibid.* 238. Fabula de bello Dei

cum gente tenebrarum absurda ostenditur, *ibid.* 236. Tenebrarum nomine milium accipi potest, v, 148.

Tenebræ exteriores que sint, viii, 459. Tenebræ exteriores et ligatio manuum ac pedum, *ibid.* 403. Tenebræ sunt infidelibus hominibus exteriores, diaboli et Angeli ejus, *ibid.* 40. Tenebræ exteriores, societas penalis diaboli et Angelorum ejus, *ibid.* 40. Tenebræ exteriores, penæ corporales, *ibid.* Deus in fine sæculi æternis tenebris punit malos, x, 49. Tenebræ ad veterem hominem, lux ad novum pertinet, *ibid.* 458. Tenebræ quantum imendunt, xv, 384. Tenebræ miserabiles in animo humano, xxxviii, 518. Tenebræ peccatorum duplices, viii, 317. Tenebrarum nomine significantur peccata, viii, 184; x, 374; xxxviii, 298. Omnes iniqui ac infideles, viii, 7; *ibid.* 273, 428. Tenebræ peccati voluntate sunt, non natura, *ibid.* 427. Qui hostie tenebræ sunt, si velint, eras lux erunt, *ibid.* 374. Tenebræ sunt infideles homines, qui per fidem conversi ad Deum lux fiunt, *ibid.* 49. Tenebræ, ignorantia symbolum, viii, 11.

TENTARE Deum, quid, *ibid.* 320. Tentare Deum ne vileamur, industria nostra utendum, xxxvi, 561. Tentari Adamum et cadere cur Deus permisit, *ibid.* 213, 214. Tentatio primorum parentum allegorice exposita, *ibid.* 469. Tentare Deum non licet, viii, 165. Tentare Deum non debet homo, cum habet quod faciat, *ibid.* 39, 40.

TENTATIO est via humana super terram, *ibid.* 95. Tentatio hominis permissa, v, 519, 521. Tentatio duplex; altera seductionis sine deceptionis, altera probationis, *ibid.* 479; xv, 474; xvii, 387; xviii, 302. Tentatio alia est adducens peccatum, alia probans fidem, xviii, 299. Tentatio Dei prohibitio est, non ad peccatum seductio, viii, 143, 242. Secundum tentationem seductionis non intelligitur qui tentat, nisi diabolus; secundum tentationem probationis tentat Deus, *ibid.* 162. Quomodo Deus in tentatione iudicet, *ibid.* 198. Antra quinque gentis tenebrarum, *ibid.* 201. Manichæorum deliramentum de bello contra gentem tenebrarum, *ibid.* 238. Fabula de bello Dei

Non ut ipse dicat, sed ut quod in homine laet aperiat, *xxii*, 160, 161. Tentationis interrogatio unicuique declarat dona Dei que in se habet, *xxvi*, 324, 326, 327. In eo pariter homini quod infirmitas quae tentatione non intertergat, *ibid.* 326. Tentationes per Satanam quare et quomodo fuit, *xv*, 232. Nisi Deo permittente, nemo tentatur, *xi*, 19, 172, 174, 176. Datur comparatio, *ibid.* 177. Tentationes quare Deus permittit, *iv*, 88; *xxix*, 303. Scire videtur Deus in illos quos tentari permittit, *ix*, 233. Qui tentantur, aliquid traduntur occulto merito suo in manus tentationis, *xi*, 20. Tentationem permittit Deus, ut praeferat homo, et diabolus vincatur, *x*, 300. Ad mensuram permittit tentare diabolus, *ix*, 143; *x*, 421. Tantum permittit diabolus tentare, quantum tibi prodest et exercearis, ut proferat, *ix*, 143. Non tentat diabolus, nisi quod in te carnale dominatur, *xii*, 428. In mensepula diaboli est error seu cupiditas quae illicita, et terror quo frangat et rapiat, *vii*, 298. Inimicus affligit nos quotidianis tentationibus, immittens vel quod male amemus, vel quod male timeamus, *viii*, 256. Tentatori ianuae duae, cupiditas et timor, *xvii*, 438, 439; *xxv*, 348. Tentationes ex metu aut ex cupiditate oriuntur, *xxxiii*, 334. Timor tentationis trina, *xvi*, 305. Tentatio per ignorantiam et infirmitatem, *xxxiii*, 334. In omni tentatione secum luctatur duo ameres, *xxi*, 258. Tentat diabolus non solum adversariis infestatione, verum etiam prosperitatis seductione, *ix*, 209, 234; *xxxix*, 206. Tentationes duae, in prosperis et in adversis, *xv*, 96. Tentationes ex rebus calamitatis non valent in nos, si non valent tentationes ex laetis, *xxv*, 236. Tentatio duplex, aut in spe adiuturum commodum temporale, aut in terrore amittendi, *xiv*, 274. Tentatio periculosa, cum videmus licet malos flere, bonos laborare, *vii*, 322. Tentationes diaboli tres sunt, malo exemplo seducere; appropriis hominum et molorum linguarum detractione animam frangere; iudicia et malivolas de fratris suspiciones persuadere, *xxxix*, 85. Tentationum quatuor genera, *xi*, 238. Prima

tentatio erroris et famis, *ibid.* 239. Secunda difficultatis, *ibid.* Tertia laetiae et fastidii, *ibid.* 240. Quarta sollicitudina ob Ecclesiae pericula, *ibid.* 241. Tentationum mundi tria genera, per delectationes, per pauperas, per curiositates, *xxvi*, 188. Tentatio triplex voluptatis, superbiae, et curiositatis, cavenda monstrata est in Christo, *iv*, 376. Adversus illas tentationes pugna Augustini, *xxv*, 261. Tentatio per Paganos, Iudeos, hereticos, sed maxime per malos Christianos, *xxv*, 349, 347. Tentationia temptas tua maxima, cum cupiditate quod victus absentem habet Dominum, *xviii*, 337. Ecce vita humana tota tentatio est, quando et tibi homo tentatur, ubi, quantum potest, vile ecclesiae similitudinem coaptatur, *xxxix*, 224. Tres tentationes vile spiritalis, *vii*, 643; *vii*, 63. Tentatio duplex sumpta ab hominibus et despicit, *vii*, 28. Neutra definit Apostolus, *ibid.* Tentationes demoneum exvidia, *xxix*, 314, 315, 325. Tentatio diaboli evanescit, nisi qui tentatur, deserit e locum, *xvii*, 161. Demones non tentant, si virtutum internum speciem possent in hominibus exercere, *v*, 291.

Tentationes praedicandae sunt accedenti ad servitutem Dei, *xviii*, 11. Tentatio non deest baptizatis, *xxi*, 327. Nullus hic locus diaboli laquei liber, *xxxviii*, 468. Tentatione vacare impossibile est in hac vita, *xiv*, 233. Post remissionem peccatorum, adhuc in perennis tentationum versatur, *xii*, 65. Tentari se possunt imperator, ut militem doceret mundicare, *xviii*, 105. ut doceret resistere tentatori, *xx*, 93, 498. Tentatio Domini multiplex, *ibid.* 498. Tentatio Christi triperita est, propter tria vitiorum genera, voluptatis, comas, superbiae et curiositatem, *vii*, 195. Ideo tentata est Christus ne vincatur a tentatore Christianus, *x*, 314. In mensepula diaboli est error seu cupiditas quae illicita, et terror quo frangat, et rapiat; utroque modo tentavit Dominum; cupiditate in deserto, terrore in passione, *vii*, 379, 830. In Christo tentatus est diabolus, et in Christo diabolum vicit, *xi*, 111. Tentationibus variis agitur qui perinet ad Christum, *ibid.* 188.

Tentatio non omnis culpanda, *iii*, 342. Tentatio non est inutilis, *iv*, 29.

Tentatio duplex, noxia et utilis, *xxxvii*, 116. Utilis est tentatio, *iii*, 342. Tentationum utilitas, *x*, 421. In tentatione apparet, qualis sit homo, *xv*, 513. In ea homo se ipsum novit, *x*, 240; *vii*, 84; *viii*, 57, 542. Tentatio plerumque peccatorem non facit, sed prodiit, *xix*, 74. Nescit se homo, nisi in tentatione dicit se, *xvii*, 169. Tentatio necessaria fuit, *xii*, 16. Necessaria est vel ad perficiendam, vel ad confirmandam, vel ad profundandam virtutem, *xxix*, 21, 22. Tentatio tanquam stadium certaminis, *vii*, 14. Tentatione probatur et excrucietur virtus, *v*, 271, 521. Provellet noscer per tentationem nostram sit, *ix*, 110. Qui non tentatur, non probatur; qui non probatur, non proficit, *ibid.* 358. Tentatione quomodo purgemur, *xvii*, 308. Tentationes malis sunt tanquam ignis feno, bonis tanquam ignis auro, *xi*, 160. Tentatio ignis cuiuscumque opus probans in hac vita, *xxxviii*, 290. Tentationis ventus auget ignem potius quam extinguat, *xvii*, 308. Tentationis ignis ubi aurum invenit, non stipulam, sordes albet, non in cinerem convertit, *ibid.* 491. Martyrii quaedam loca in tentationibus quotidianis, *xxi*, 143. Tentari et probari melius est, quam non tentatum reprobari, *xii*, 450. Opus est semper tentationibus et tribulationibus erudiri in isto saeculo, *viii*, 242. Est palma gloriosior non consensisse tentatum, quam non poluisse tentari, *v*, 521. Ne qui se ita proficisse gaudent, ut se jam non posse tentari tanquam homines putent, *xii*, 240. Hostis non cessat et non moritur, nisi in resurrectione mortuorum, *xvii*, 49. Tentatio in patria nulla crit, *xii*, 80, 81.

Tentationum periculum, et molestia, *xvii*, 49. Tentationes leves sunt, quae non sic urgent, ut cogant; graves autem, quae multum instant ac premovent, *x*, 306. In tentatione praecedit suggestio, sequitur delectatio, et tandem consensus vel resistentia, *xii*, 430. Aliud est suggestionibus delectari, aliud consentire, *xii*, 66. Cum tentationibus non colloquitur, *xii*, 283. Tentationem qui vincit, concupiscentiam non extinguit, *ibid.* 430. Tentatione superata inest lamina aliqua delectationis titillatio, *ibid.* In tentationi-

buis vir, mulier et serpens quodam modo invenimus, *xxxv*, 487. Aliud est tentari, aliud in tentatione cadere, *xv*, 239, 232. In tentatione intrare, quid, *xxxv*, 471. In tentationem intrare, est a fide exire, *xxx*, 4. Tentationi cur aliquando cedatur, *xxxiii*, 334. Quomodo cedatur, *xxxiii*, 470, 471, 473. Quomodo non cedatur, *xxv*, 232.

Tentationibus quae ratione Christus resistit, *xvi*, 477, 478. Quomodo nobis resistendum, *ibid.* In tentatione quid regulariter agendum, *xx*, 54; *xvi*, 69; *xviii*, 232. Qui ubi omnia defecimus, *xviii*, 337. Tentationum tempestas avertente, excludenda fides tanquam Christus dormiens in navi, *xvi*, 503; *xx*, 320. Tentationum remedium, fides in crucifixo, *xix*, 27. Tentatio in tantum deficit, in quantum fides proficit, *ibid.* 4. Hominis sese in fide contra tentationes corroboratibus verba et process, *vii*, 323. Quibus tentationibus resistere valeamus, quibus non valeamus, nescimus, *xxv*, 231. Tentationes vincunt Sancti, Deum orando, *ii*, 490. In conflictu spirituali sperandum et petendum adiutorium Dei, non ut nos nihil faciamus, sed ut adiuti cooperemur, *vii*, 507. Sine gratia non sufficit voluntas ad vincendas tentationes, *xxxv*, 471. Tentationes sine Dei adiutorio per arbitrium voluntatis superare non possumus, *x*, 287. Et gratia et libero arbitrio opus est ad vincendas tentationes, *xxxv*, 470. Qui vincit tentationes, non ipse vincit, sed Deus qui in eo est, *xii*, 66. In tentatione Deus hominem suscipit, ne cadat; eruit, ne hauriat; protegit, ne feratur, *ibid.* 435. Cum tentatur, sine dubio consulamur, *x*, 426. In tentationibus deprecanda a Deo virtus continentiae, ne illecebras opinari; et dicit, contra confringant, *xii*, 339. Tentationum melius iam deceptus, promisso Dei auxilio erigendus est, *xviii*, 13. Anathematizandum plane, quisquis negat nos orare debere, ne intremus in tentationem, *xxxv*, 42. Quis ille negat, *ibid.* Tentationibus huius vite eripi magnum Dei beneficium, *xxxvii*, 87. Tentari et in tentationem non inferri, non est malum, imo etiam bonum, *ibid.* 116. In tentationem non inferri ex dote Dei est, *xxxvii*, 118. In tentationem non

intrare in potestate propria voluntatis non est sine adiutorio Dei, xxxvii, 256, 257. Tentatio maxima, voluntatis sue sine adiutorio Dei deputare conscientia victoriam, *ibid.* 78. *Ne nos inferas in tentationem in parvam sensum a Pelagio dictum*, xi, 413. Contra tentationes arma fortissima, desideria vite aeternae, xii, 285. Carnem qui vicerit, diabolum continuo superabit, *ibid.* 428. Tentatio quando inferitur jejunandum, xx, 93.

Tentatio humana que, xiv, 232. Tentatio pro ventum significat, viii, 14. Tentatio quasi filius venit, in petra standum est, *ibid.* 354.

TENTATOR non vincitur, nisi contemnatur, xix, 53. Tentatori quid respondeamus, Christus exemplo suo nos docuit, *ibid.* 52. Tentator non cessat pulsare ut irruat, nisi clausum inveniet ostium, transiit, xii, 387.

TERENTIVS Icerynam medicalem exsudat, vi, 562.

TERENTIUS, II, 278. Terentianus MURUS poeta, xxviii, 21.

TERENTIUS quidam libros Nume Pompilii arando invenit, xi, 356.

TERENTIS poeta gentis Aler, xi, 75. Terentius a Scipione et Laelio adiutus in scribendis fabulis, *ibid.* Terentii locus, xxxix, 160; xl, 457. Terentii consilium misero datum, ut non esset miserior, xxx, 510.

TERGEMINORUM pugna, ii, 198.

TERMINUS deus Romanorum, xi, 205, 206, 362. Ad Terminum deum Romanorum rerum fines pertinet, *ibid.* 316. Terminia sacra mense februario celebrari solita, *ibid.*

TERMIUS numerus perfectionem iustitiae significat, xvi, 188.

TERRA deo dea ponitur, quia pars nimis mundi que Deus est, per illum permeat, xi, 335. Terra sub variis synonymis adumbratur, *ibid.* 341. Terre quatuor cognomina propter quingentim vim, *ibid.* Terram in duos deos vel plures dividere ridiculum, *ibid.* 339, 340, 341. Terra mater decorum vocatur, xi, 479. Terram et Coeteram et Vestam esse voluit, *ibid.* 479, 480. Terram aliud esse, aliud Tellurem, aliud Telluonem putant, *ibid.* 481. Terram luminis a terra gentis tenebrarum dicissam describit

Manichei, xxviii, 253. Terra lucis et terrae tenebrarum qualem illi figuram sibi fingebant, *ibid.* 204. Terra lucis figura fediur, *ibid.* Terra lucis esse corpoream, si sit terrae tenebrarum iugiter, contra Manicheos ostenditur, *ibid.* 209. Coniunctio terrae luminis et terrae tenebrarum, qualibet fingatur a Manicheis, non potest esse nisi deformis et absurda, *ibid.* 209. Terram tenebrarum non esse summum malum Manicheis probatur, *ibid.* 212, 214, 217. Terram Deo contentam esse male dicitur Manichei, xxix, 217. Manicheorum deitamentum de terra Deo costerna redidit, xxviii, 202, 203. De naturis quinque terrae perficere Manicheorum deitamentum relidit, *ibid.* 212.

TERRARUM orbis, in Adami nomine significatus, x, 442, 443. Terra quando creata, v, 475. An terra super aquam fundata, *ibid.* 491. Quomodo super aquam fundata, xii, 260, 261. Terra aliorum est quam aqua, vi, 183, 486. Terra libratur in nihil, xii, 137.

Terra inesse unitatem quendam, numeros et ordinem, i, 520. Terra male dicti spinas generat, admonet hominem ut evitetur a peccatis, et ad Dei precepta convertatur, xxvii, 428. Orbis terrarum est maxima quodam modo insula, xii, 133. Terram quadrata figura contineri inter disputandum dicimus, xxxviii, 68. Terra quomodo divisa diebus Phaleah, v, 123. Terra in tres partes dividitur, xii, 318. Terra linguarum diversitate divisa est, *ibid.* 309. Terra coeli inferioris nomine intelligitur, v, 331. Terra ponitur pro aqua, vi, 240, 485. pro infima mundi parte, *ibid.* 240.

Terra illa que proposita est introducta et per eam ducta, terra promissionis vocatur in qua pax et regnum, et ab iniciis vitiolarum reportatio, et abundantia florum et fructuum terrenorum promittebatur, xxxiv, 58. Terra promissio facta Abraham, quae supra, vi, 129. Terra promissionis fines, *ibid.* 323. Terra lucis et uelle fluit, xvii, 384. Terra promissionis quae significat, cur dicitur terra Chanaan, xi, 193. Terra sancta de Jerusalem allata, in veneratione habetur, xv, 248. Terra

viventium et terra morientium, xvii, 543. Alia est terra viventium, alia terra morientium, receptura mortuorum, quae utriusque, xvii, 112; xii, 478. Terra viventium potest intelligi corpus resurgens, xxx, 143. Terra ista non est regio vite beatae, xx, 189. Terra Dei, patria ecclesiae, vii, 243, 244. Terra ipsa pro similitudinem, mare est, x, 24. Terra ponitur pro vita, viii, 412; xii, 343.

Terra nomine homines significatur, vi, 8, 23, 30, 38, 406. Item carnales in Ecclesia, v, 191; vii, 308; xviii, 180. ac peccatrices anime, vii, 238; xv, 181. Pars hominis inferior, vii, 120. Terra, caro nostra, viii, 114, 115; xviii, 180, 194. Terra, inimici Ecclesiae, *ibid.* 194, 203. Terra inferiora, terrene cupiditates, ix, 469. Terra oblitio, que, x, 243. Terra idem parvolorum significat, v, 191. Terra hic accipienda est ipsa stabilis in Deo, vii, 115. Terram iudicare, xvii, 288. Terram quo pacto liceat adorare, x, 491. In comparatione invisibilis creature, omne visibile terra dicitur, v, 416. Terra totius mundi est templum, vi, 400. Terra Thob, id est, terra optimo, vi, 609.

Terra motus magni in Oriente et in Africa, xvii, 335.

TERRAENA omnia mutationes, conversiones, atque interitus habere dicit Augustinus, xi, 167. Terrarum rerum indignitas sollicitam animam, xv, 20. Nemo hic ita perfectus ut non habeat mortalis carnis affectum circa terrena, xi, 421.

Terrae contemunt qui accipiunt Spiritum sanctum, xxxiv, 301. Terrarum rerum conditio nullo modo separari potest coelestibus, xii, 364. Terrae aliquid quando utiliter tribuit Deus, aliquando inutiliter subtrahit, xi, 72. Si pro magno terrena Deus daret, mala esse non daret, ix, 463. Terrae etiam ipsa bona non nisi ab uno vero Deo quaerere utile, xi, 493. Il saltem persuadere vellet inimicis, ut Deus colatur propter coelestia, diabolus ipse colatur propter terrena, xvii, 220, 221. Inherere terrenis, quavis deus donet, non debemus, ix, 463. Terrae inherere non debemus, si volumus Deum videre, qui mundo corde conspicietur, vii, 143. Omnis qui contra salutem suam cupit terrena, sub terra

est, ix, 469. Terrenum rerum amor, visum est spirituum penarum, xviii, 620. Terrenis quomodo uti debeat sapientia filii, xiv, 315. Terrena bona subilia esse debent, non praedia, sequentia, non discutenda, xi, 235. Terreni fumus, viii, 416. Terrenae possessionis amor est causa discordiae, xxi, 381. *Vide TEMPORALIA.*

TERREGENA dicitur peccatores, viii, 367.

TERREUS Deus undique, quia non vult invenire quos domet, xvii, 336.

TERREON de die novissimo, securitatem parturit, xvii, 7. Terrores mundi et blanditiae contra milites Christi, xxx, 444.

TERULLIANUS, ii, 306. Vir acutus, v, 510. Novitiamorum et Cataphrygarum propalavit errores, xxxi, 395. Fuit disertissimus orator hereticorum astipulator, *ibid.* 340. Deum corpoream esse, sicut et animam contendit, xxxiv, 325; xl, 24. Tertulliani error de anima, v, 510. Tertullianus sensit animas esse corpora, xii, 25. Nuptias secundam damnavit, xvii, 419. Tertullianus unde factus sit haereticus, xxvii, 249. Scripta eius eloquentissime scripta, *ibid.* 248.

TERULLIANUS, xxvii, 248. Orator dogmata, *ibid.* Tertullianus paucissimi qui remanserunt in urbe Cathaginensi in Cathacem transferendi, eque basilicam suam tradoerunt, *ibid.*

TERVULUS Abitenis episcopus, viii, 98.

TESSARODECATELITE haeretici, xxvii, 225.

Terra ante ignem mollis; post ignem fortis; figura Christi ante passionem contempti, post passionem horificati, vii, 297.

TESTAMENTUM nomine pactum appellat Scriptura, vi, 42, 43, 45, 46, 402. Quicquid aliud multis et diversis modis in scripturis Testamenti Veteris praenotatum est, ad hoc unum pertinet, quod Novo Testamento revelatum est, xxiv, 449. Testamentum pro omni pacto et placito ponitur, x, 134. Testamenti divini et humani differentia, viii, 118. Testamentum duo, xvii, 173. Testamentum cur aliud Vetus, aliud Novum appellatur, xxxvii, 447, 448; xxxv, 46, 47. Testamentum utrumque aate

Moyes vultus, a Moyse manifestatus est, in quo occultabatur Nomen, xxxi, 258. Testamentum Vetus per Moysem revelatum est, xxxv, 46, 47. Testamentum Novum Vetere est antiquius, sed posterius revelatum, *ibid.*, 40. Testamēti Veteris nomen quid Apostolus vocat, xli, 520. Testamēti Veteris novum modis dicitur, xxxiv, 57, 59. Aliud proprie Testamentum Vetus, aliud Instrumentum, xxxv, 45. Universæ Scripturæ canonice ante incarnationem Domini ministratæ Veteris Testamenti appellatione censentur, xxxv, 57, 94. Veteris Testamenti libri quatenus iam utiles sunt, xxviii, 282, 283; xxxiii, 313. Testamentum Vetus utile ad convincendum vel ipsos Gentiles, xxxiv, 217, 218. Testamenti Veteris libri ad Christianos pertinent, eiusque præcepta per eos melius implentur, xxvii, 256. Cur in lectione Veteris Testamenti velamen positum esse dicitur, xxxiii, 440. Testamentum Vetus, vetustas litteræ, littera occidens idem significat, xxxv, 45. In Veteris Testamenti lectione Ecclesiæ Catholica nullatenus erroris redargere potest, xxviii, 16. De Scripturæ Veteris Testamēti, earumque auctoribus quid senserit Augustinus, *ibid.* Testamēti Veteris auctoritas, non ad Iudæicæ servitutis imitationem, sed ad Christianæ libertatis testificationem jam tenetur, xxviii, 288, 295. Testamentum Vetus spernit Gerdon, xxvii, 228. Spernit Severianus, *ibid.* Vetus Testamentum ex Deo bono, summo et vero esse negat, Marcion, Manicheus, etc., xxxiv, 39. Testamentum Vetus a Deo, xxxv, 43. In Testamento Vetere multa sunt que subfendant animos invidiosos et negantes sui, xxviii, 7. Pœd sunt qui illos possunt populariter defendere et quædam illi sunt, *ibid.* Quod in utroque Testamento non intelligentibus impii pravum videntur, idem non intelligentibus piis rectum, sed tecum creditur, xxix, 14. Quid Manichei objiciunt in litteris Veteris Testamenti, xxvii, 16. Testamentum Vetus duplici ex causa abiectum sentiat Faustus, *ibid.*, 251. Refellit, *ibid.* Quæ objicit Faustus in Deum ex Veteri Testamento, posset objicere Paganus in Christum

ex Novo, xxix, 12. Paganus qui in Scripturis quedam vel indigna Deo reprehenderet, vel ipsius suis auctoribus posset refelli, *ibid.*, 15. Quedam, que velut et indigna Deo reprehendi Pausus in veteribus libris, explicentur, *ibid.*, 12, 19, 21. Testamēti Veteris testimonia autē fidem inutilia esse, post fidem supervacua, Manichei insipienter docent, ac refellunt, xxviii, 379. Pelagianorum calumnia de Veteri Testamento et antiquis justis, xxxv, 9. Universus Veteris Testamenti apparatus Christum venturum præannuntiabat, xxviii, 506. Testamēti Veteris hominum, non tantum lingua, sed et vita prophetica fuit, *ibid.*, 252, 271. Ipsa Scriptura, spiritus exactrix fuit operum significantium, nunc testis est rerum significantarum, *ibid.*, 283.

Testamēti Veteris et Novi præcepta cur diversa, xxix, 82. In Veteri Testamento inter præcepta vitæ agende, et præcepta vitæ significande distinguendum, xxviii, 268. Præcepta vitæ significantia in Testamento Veteri illi tunc temporis congruebant, xxviii, 268, 289, 295, 296; xxx, 169, 170, 173. Præcepta vitæ significantia Veteris Testamenti temporis congruentia jam non est necesse ut observentur, nisi spiritaliter, xxviii, 289; xxxix, 175. Præcepta vitæ agende observantur a Christianis, xxviii, 278. Testamentum Vetus tam continet præcepta justitiæ quæ nunc quoque observare præcipitur, xxxiii, 445; xxxv, 14. Testamentum Vetus utile, et eo majoris auctoritatis ad Christum prædicandum, quod ad nos per Iudæos pervenit, xxviii, 439. Quare in Veteri Testamento auctoritas Legis immita servabit, xi, 21. Testamēti Veteris observationes sine peccato non poterant omitti, nunc nihil prosunt, xxviii, 282. Manichei veteris instrumentum non accipiunt, novum corruptum esse asserunt, xxxvi, 430, et falsatum, xxvii, 235; xxxix, 169, 177, 192. In eo quod Testamentum Novum corruptum et falsatum putent Manichei, in hoc sibi ipsi contrarii sunt, xxix, 178, 191. Testamentum Novum falsatum non esse, quomodo evincitur, *ibid.* Ex Novo Testamento ea tantum admittunt Manichei quibus

hæresim suam putant adjuvari: que adversantur, falsata esse dicit, xxix, 15. De Novo Testamento Manichei potius, quam Catholici de Vetere, objicere responderenon possunt, xxviii, 295. Testamentum Novum esse Apostolorum, unde probatur, xxix, 183. Testamēti utriusque Deus unus et idem, xxix, 360, 362, 424, 425, 427, 429. Testamēti utriusque Deus auctor, ix, 462. Lege terruit, Evangelio conversos sanavit, xvii, 160. Testamēta duo non sibi consensere calumniabatur Manichei, xii, 488, 487. sed sibi invicem adversari, xvii, 134, 137. Testamēta Vetus et Novum non sibi contraria, xxix, 361. Testamēti utriusque contentus, xxxviii, 517. Utriusque ordo mirabilis iv, 349; xxvii, 346. Testamentum Novum in Vetere latet, et Vetus in Novo patet, vi, 256, 274. Novum occultatum erat in Veteri, tanquam fructus in radice, ix, 434. tanquam in facie corporalium sacramentorum, *ibid.*, 502. In Veteri Testamento est occultatio Novi, in Novo Testamento est manifestatio Veteris, ii, 312; iii, 393; xxx, 370; xxxi, 44; xxv, 490, 491. Hoc occultatum in Vetere Testamento, quod nunc revelatur in Novo, xxxiii, 278. Testamētum Novum in Vetere est revelatum, xxix, 362. Testamētum Vetus quid figurabat, *ibid.*, 80. Testamentum Vetus ree intelligentibus prophetia est Novi, xxviii, 397, 437. Novum explicatio Veteris, xxix, 85. Testamentum Novum in Vetere præannuntiatum, xli, 403. In Vetere figuratum, x, 464, xi, 41; xxxix, 80, 82, 362; xxxv, 3. Testimonia Veteris Testamēti, præsentia sunt Novi, vi, 71. Testamentum Vetus nihil prodest, nisi quia testimonium perhibet Novo, iii, 392. In Testamento Novo obscura Veteris revelantur, et prædicta complentur, xxix, 496. Testamentum Novi gratia in Lege velabatur, in Evangelio revelatur, xi, 230, 281; xii, 425. Novi Testamēti fides, etiam tunc quando velabatur, erat in electis, et nunc quando jam revelata est, non est in multis vocatis, x, 47, 48. In Testamento Vetere gratia velata et occulta latitabat, que in Christi Evangelio revelata est, dispoitione temporum ordinatissima, xxxviii, 278, 437.

Hanc occultationem significabat et velum templi, et vellus Gedoniis, xxxiv, 173. Testamēti Novi revelatio quandoquam facta est, xxxv, 17. Testamentum Novum silii præfigurati intelligebant pauci ex antiquis, xi, 41. Hi ad Novum Testamentum pertinebant, *ibid.*

Testamēti Veteris et Novi discernim, ix, 461; xxxviii, 442, 450, 452; xxxiv, 58; 59; x, 10. et consonantia, xvii, 174. Testamētorum duorum brevissima et aptissima differentia, timor et amor, xvii, 448; xxxviii, 154. Testamēti utriusque declarata distinctio in Psalmo LXXII, ii, 38, 39. Testamēti Veteris lex, ministratio mortis et damnationis: Novi vero lex ministratio spiritus et justitiæ, xxxviii, 440. Prævalet in Vetere timor, in Novo amor, xxvii, 527. Testamentum Novum perit ad charitatem, xvii, 20. Vetus ad timorem, *ibid.* et ad veterem hominem, xv, 346. Carnalia promittebat, *ibid.* Consensus utriusque Testamēti in præcepto charitatis, xxvii, 600, 509, 514. Veteris et Novi Testamēti promissa esse sacramenta sunt diversa, vi, 453. Promissiones alia Veteris, et alia Novi Testamēti, viii, 10; ix, 462; x, 290; xi, 316; xvii, 62. Nominis terrena felicitas promittitur aperte in Testamento, quod proprie Vetus appellatur, xxxiv, 58. Con in illo promissa iusta felicitas, xxxv, 48. Testamentum Vetus sic appellatur propter promissa carnalia, ii, 494. Testamentum Novum in promissiones habet temporales, sed significationes spirituales, xvii, 174. Testamēti Veteris promissiones quomodo intellexerunt sancti et spiritus viri, xxxv, 252. Quomodo intellexerint carnales illius temporis viri, *ibid.* Testamēti Veteris promissiones præannuntiationes sunt Novi, *ibid.* Testamēti Veteris promissis terrenis et temporalibus, scriptura et celestia figurant, xxxviii, 443. et significabantur, ii, 212. Temporalis Veteris Testamēti felicitas, et infelicitas Novi quid innuat, xxix, 81. Quod in Veteri Testamento occultatur sub velamento vel terrenarum promissionum, hoc in Novi prædicatione revelatur, xxxviii, 312. Testamentum Novum in Veteri promittitur, xxxvii, 371.

Testamenti Novi promissio per Ezechiellem facta, xxxvii, 29, 30, 31, 32, 33. Cur Vetus Testamentum promittebat bona terrestria, Novum vero promittit caelestia, xxxvii, 160, 162. Testamentum Novum multiplicationem honorum terrenum non subtrahit, *ibid.* 160, 161. In Vetere Testamento exprobratur profugiorum possessionis nostrae, in Novo teneatur ipsa possessio, *ibid.* 151. Totum quod nobiscum agitur per Testamentum Novum, non pertinet nisi ad saeculi novi haereditatem novam, iv, 488. Discrimen inter filios Veteris et Novi Testamenti, xxxv, 14. Testamentum Vetus seruos, Novum liberos parit, xxxix, 361. Testamentum duo, duas vias et spes duas significant, xxxvii, 397. Testamenti Veteris viri sacri habebant in Novo spem salutis aeternae, *ibid.* 398. In Veteri Testamento quidam spem futurum habebant, xxxvi, 50. Testamenti Veteris haeres, xxxvi, 38. In Veteri Testamento quidam haereditas Novi, xi, 316; xxxix, 59. Testamenti Veteris dispensatores et gestatores quoniam sint, quoniam Novi haeres, xxxv, 9. Ad Novum Testamentum pertinere quid sit, xxxix, 438. Quoniam ad Vetus, x, xxxi, 237, 258; xxxv, 11, 42. Quoniam veterum pertinent ad Vetus Testamentum, xvii, 174, 177. Sancti Veteris Testamenti ad Novum pertinent, xxxix, 92, 243; xxxv, 9. Christiani spei carnalis mercedis Deo servientes, ad Vetus Testamentum pertinent, xxxv, 197, 179. Sub Veteri Testamento fuerunt justii spiritalis, sub Novo sunt plurimi carnalis, xxxix, 361, 362. Homo de Testamento Novo, quis censendus, xvii, 385. Annales qui ad Vetus Testamentum pertinent, si inordinantur antequam spiritalis fiant, custodit per sacramenti sanctitatem in terra viventium computantur, xxxix, 258. Testamentum utriusque ad Israelitis pertinet, quomodo, xxxvii, 315, 316.

Testamenti Novi gratia, xi, 14. De gratia Novi Testamenti liber, *ibid.* 8. Per gratiam Novum Testamentum vitam concipere semper vitam dicunt, vel dicere debent homines, *ibid.* 24. Regni caelorum promissio ad Vetus Testamentum quatenus non pertinet, xxxiv, 59.

Testamenti Novi nulla facta commemoratio in veteribus libris, nisi in Jeremia, xxxviii, 442, 443. Testamenti mediator, signator, fidei iussor, testis, haereditas et coheres Christus, x, 206. Testamentum Novo, si iniuria, si Vetere sequitur, xxxix, 59. Testamentum Novum Veteri anteposum non dignitate, iv, 35. Testamenti Novi filii Veteris Testamenti terrenis operibus antepositor, xxvii, 321.

Testamentum Vetus hordeo comparatum, xv, 275. Testaments duobus, Vetere et Novo, disciplina regula nobis iudicatur, xxvii, 527. Gravissimum multarum observationum Veteris Testamenti iugum Christus abstulit, xxxv, 13. Sacrificium laudis in Novo Testamento succedit victimis cruentis Veteris Testamenti, xi, 41. In Novo Testamento disciplinam Christus voluit esse leniorem, xi, 225.

Testamenta duo misericordiam Dei commendant, vi, 276. Vetus Testamentum in prioribus tabulis significatum est, *ibid.* 312, 495, 497. Lex in Vetere Testamento data est in tabulis lapideis, in Novo autem data in cordibus, *ibid.* 492. Testamenti Veteris signum circumcisio in laterali carne, Novi, crux in libera fronte, xix, 369. Duo Testamenta in Sara et Agar, Isaac et Ismael figurata, vi, 150; vii, 540; xi, 555, 556. In duobus exploratoribus Jericho, xxxvii, 72. In Saeculo et in Sancto Sanctorum, vi, 279. Et in duobus Clericulis arena, *ibid.* 270. Novi Testamenti signum varo rufa, *ibid.* 453. Legis repetitio, *ibid.* 314. Vetus Testamentum etiam ipsam lex Christi, xvii, 143. Multa appellantur Testamenta Dei, exceptis illa duobus magna Vetere et Novo, iix, 335. Quodnam Dei Testamentum infans recusat nescire, xxxv, 248. Testamenti utriusque testimonium acquiescere, dormire et inter medios ceteros, xv, 278, 280.

Testamenta schismaticorum irrita per imperatorum leges, xviii, 67. Testamentum pacis, xviii, 67. Testes Deus habere voluit homines, ut et homines habebant testem Deum, xvi, 447. Testes Dei, Martyres, *ibid.* Testis noster ille sit, quod iudice coronatur, *ibid.* 521. Testium tortura ad querendam veritatem, iv, 28. Testos falsi

quod non prevaleant, non esse magni meriti argumentum, xxi, 244. Testibus vel testimonio humanis credere vel non credere licet, quantum ea momenti ad faciendam fidem vel habere vel non habere perperdit, xi, 112.

TESTIMONIA ET LEX DUO SUNT NOMINA REI UNUS, X, 21. Testimonia Dei sunt, quibus, quantum nos diligit, nobis probare dignatur, xi, 403. Testimonia Domini quo animo quidam scribentur, *ibid.* 382. Iustum iudicium aut verum testimonium non repudiandum, licet vendatur iustum patricium et verum consilium, xi, 324. In multis, hominum testimonio standum est, *ibid.* 112. Testimonium falsum dicere velitum, xvii, 228; xviii, 381, 394; xxi, 244. Testimonium falsum adversus se ipsum dicere veniale licet, ii, 38. Testimonium falsum dici prohibuit quomodo intelligendum, xxvi, 460. Testimonium falsum nec promissa nec minae debent extorquere, xvii, 440, 470. Testimonium falsum in Christum, non solum ante mortem, sed etiam post resurrectionem ipsius, xvii, 87.

TESTYMOJAKO NOMEN DEI INEFFABILE, VI, 288.

THABOR INTERPRETATUR VENIENS LUMEN, X, 260.

THABRACA, XXXI, 414.

THAGASTA PATRIA CARNALIS AUGUSTINI, XXV, 428, 429, 441. Thagastense municipium Augustini patriae, *ibid.* 32, 74. Ibi rhetoricam publicam schola docere coepit Augustinus, *ibid.* 124.

THALAMUS Sponsi, Iovis virginis, XVI, 448; xli, 273.

THALES Milesius princeps Ionicis generis philosophorum, ii, 363. Regnante Romulo fuisse perhibetur, iix, 466. Physicus fuit, *ibid.* 468. Rerum omnium principium aquam putavit, ii, 362; iix, 468. Mirabilis maxime exitus, quod solis et lunae defectus praediceret, *ibid.* Disputationes suas litteris mandavit, *ibid.*

THAMAR INTERPRETATUR AMARITUDO, XXXI, 91. In Thamar iuda iuda intelligitur plebs regni Iudaeorum, cui de tribu Juda reges tanquam mariti adhibebantur *ibid.* Thamar etiam interpretatur Commutatus, *ibid.* 94.

THAMBEI, XXXI, 446.

THANNA INTERPRETATUR DEFICIENS, XXXIX, 93.

THAMUGAS, XXXI, 393. Thamugad et Bagai oppida Donatistarum praecipua, vii, 301.

THARAS humile Mandatum interpretatur, x, 41, 55. Campus Tharases planities est mandati humilis, *ibid.* 41.

THARA pater Abraham dicit alienis servit in Mesopotamia, iix, 309. Thara domus passa est persecutionem a Chaldeis pro vera pietate, *ibid.* 312. In Thara domo custodia est plantatio civilis Dei, *ibid.* 809. Tharae generationes, *ibid.* 310. Thara quot annos vixerit, *ibid.* 312, 314.

THARASSA, XXXI, 438.

THARSIS que sit, viii, 354. Tharsis an sit Carthago, *ibid.*

THARSUS metropolis Cilicis, patria sancti Pauli, viii, 354.

THASVALTE vel Thasvalle, xxxi, 421.

THASIVS epicurus, xxxix, 91; xii, 288, 389, 424.

THASIVS SODAS, XL, 282.

THEATRUM, xx, 51. Theatrum propter quid institutum, ii, 286. Theatri species curae, xxxvii, 210. Theatra, cavea turpitudinum, et publicae professionis flagitiorum, xii, 394. Theatri turpitudinis, xx, 53. Theatra mala, xxxvi, 43. Theatrica crimina deorum in honorem instituta sunt eorumdem deorum, ii, 68. Theatrica turbae, xxi, 397. Theatrica artes dicit Romani non moverunt, ii, 76. Theatri caveam construere molientem senatum Scipio Nasicus composuit, *ibid.* 54, 56, 66. Theatra qui frequentant, falsi sunt Christiani, *ibid.* 57.

THEBASTES, xxxi, 419.

THEBE quibus amites inducuntur, unde dicitur et erunt *tebes amites*, vi, 290.

THECLA VIRGO, xxxvi, 324. Thecla oppugnata in thalamo, servitio Pauli in andreae perpetua virginitalis incensus, xxxix, 434.

THEMANI INTERPRETATUR AUSTER VEL AFRICUS, iix, 479.

THEMISTOCLES non cadere perfidus, sed renuquillitate sua parva magnum facere se nosse respondit, xxxix, 369.

THEMISTOCLES non cadere perfidus, sed renuquillitate sua parva magnum facere se nosse respondit, xxxix, 369.

THEMISTOCLES non cadere perfidus, sed renuquillitate sua parva magnum facere se nosse respondit, xxxix, 369.

THEMISTOCLES non cadere perfidus, sed renuquillitate sua parva magnum facere se nosse respondit, xxxix, 369.

THEMISTOCLES non cadere perfidus, sed renuquillitate sua parva magnum facere se nosse respondit, xxxix, 369.

THEMISTOCLES non cadere perfidus, sed renuquillitate sua parva magnum facere se nosse respondit, xxxix, 369.

THEMISTOCLES non cadere perfidus, sed renuquillitate sua parva magnum facere se nosse respondit, xxxix, 369.

THEMISTOCLES non cadere perfidus, sed renuquillitate sua parva magnum facere se nosse respondit, xxxix, 369.

THEMISTOCLES non cadere perfidus, sed renuquillitate sua parva magnum facere se nosse respondit, xxxix, 369.

THEMISTOCLES non cadere perfidus, sed renuquillitate sua parva magnum facere se nosse respondit, xxxix, 369.

THEMISTOCLES non cadere perfidus, sed renuquillitate sua parva magnum facere se nosse respondit, xxxix, 369.

THEMISTOCLES non cadere perfidus, sed renuquillitate sua parva magnum facere se nosse respondit, xxxix, 369.

THEMISTOCLES non cadere perfidus, sed renuquillitate sua parva magnum facere se nosse respondit, xxxix, 369.

THEMISTOCLES non cadere perfidus, sed renuquillitate sua parva magnum facere se nosse respondit, xxxix, 369.

THEODORUS, xxxiii, 263. Theodorus proconsul, xxxii, 434. Theodorono ingenio, eloquentia et divitiis prastans, i, 468. Hinc rescribitur liber de *Beata Vita*, *ibid.* 100.

THEODORUS Heraclotes, xxxix, 113. Psalmos interpretatus est, *ibid.* 69. In Epistolam ad Galatas commentarios reliquit, *ibid.* 55.

THEODORUS Uulensis episcopus, viii, 97; xxxii, 400, 431, 465.

THEODORUS Augustini litterarum ad Maximum perlator, xxxix, 313.

THEODORUS quidam nonnulli Manichaeos prodidit, xli, 244.

THEODOSIUS imperator, xxxix, 304. A Gratiano patre regni factus, ii, 268. Theodosius imperator tertium consul, xxxii, 432, 433. octavum consul, xxxiii, 469. Theodosius magis orando, quam feriendo contra Eugenium pugnat, ii, 269. Ventus a partibus Theodosi contra hostes pugnant Dei virtute, *ibid.* 268. Theodosius mansuetudo et moderatio erga inimicorum suorum filios, *ibid.* 270. Theodosii fides et pietas, *ibid.* 268. Theodosius Ecclesie se membrum esse magis quam in teris regnare gaudelat, *ibid.* 270. Theodosius Jovis simulacra diruit, *ibid.* 269. Theodosii penitentia, ii, 270; xxli, 77. Religiosus humiliter, ii, 270. Theodosius legibus adversus impietate Ecclesie laboranti sulvenit, *ibid.* Theodosii lex adversus hereticos et schismaticos, xxxi, 140, 141. Theodosius major decem librarum auri mulctam in omnes hereticos constituit, xxxii, 425; 426. Theodosius in scripturis las generalis, quod decem auri libris mulctantur, xi, 461. Haec contra Donatistas, qui in Ecclesiam deserviant, sufficere existimat Augustinus, *ibid.*

THEODOSI et Honorii constitutio contra Pelagianos, xli, 441.

THEODOTUS Judaeus alique blasphemus, xxxix, 70. Scripturam ex Hebraea lingua in Graecam transtulit, iii, 502.

THEOGENES ab Hippone-Regio, xxxix, 403. Theogenis memoria, xx, 432.

THEOLOGUS tres secundum Varronem, fabulos, naturalis, civilis, ii, 282, 303. Theologia fabulosa ad theatrum, physica ad mundum, civilis ad urbem accommodata est, *ibid.* 285, 286. Theologia fa-

bulosa, turpis, *ibid.* 284; 287, 288. Theologia theatra deorum crimina peccatit, *ibid.* 360. Theologia fabulosa diis est indigna, *ibid.* 285, 293. Populis non debuisset permitti, *ibid.* Theologia civilis turpior fabulosa, *ibid.* 291. abjectior naturalis, *ibid.* 315. Theologia civilis daemones ad possidenda corda hominum inventavit, *ibid.* 348. Theologia civilis vitiosa est perinde ac poetica, *ibid.* 285, 287. Desideria deorum criminosa indicat, *ibid.* 361. Theologia fabulosa consona est civili, *ibid.* 293. Civilis consona fabulosa, *ibid.* 289. Theologiam civilem vehementius reprehendit Seneca, quam Varro fabulosam, *ibid.* 299. Theologiam naturalem intrudere Varro molibatur, *ibid.* 298. Theologia civilis sexdecim voluminibus a Varrone explicata est, *ibid.* 306. Theologia haec triplex, fabulosa, physica et civilis, eodre debet philosophiae Platonis, *ibid.* 368.

THEOLOGUS poetas, iii, 449. Sic dicit, quia de deis carminum faciebant, *ibid.*

THEOPHILUS ecclesiae pertinet ad Donatistas, xxxix, 4.

THEOPHILUS duobus verbis melius interpretatur; significat Dei cultum et hominis sapientiam, xxx, 4; xxxii, 427.

THEOPHILUS a Bulla, xxxi, 439.

THEOPHILUS, xix, 397.

THEOPHILUS praefigo quantumlibet delectaret, non erat gaudium, xxv, 317.

THEOPHILUS. Theophilizare, quid in Scytura, xxxi, 359. Theophilurum quatuor aetas, et quam vari praetextus, xxix, 218. Theophilurum in caelo, non in terra, xviii, 217, 417; xxi, 11, 112, 265, 366. Thesauri Dei, secretum Dei, unde profert quo nos emendat, vii, 491. Thesaurus Dei, alius in misericordia, alius in ira invenitur, x, 384. Thesauri sui falsus amator, xvii, 500. fidelis custos, *ibid.* 501, 207. laturari, *ibid.* 502. Thesaurorum illorum bona optanda, quo nobiscum omnes sine angustia valeant possidere, *ibid.* 443. Thesauri et cordis nostri locus, celum est, x, 334. Thesaurus interiori hominis, x, 334. Thesaurus interiori, celum est, *ibid.* 351. Thesaurus tuus, meritum tuum, viii, 408. Thesaurus operum seu honorum, seu malorum, xvii, 324, 285.

THESSALUS pauperum voluntas bona, viii, 84.

THEURGIA ars invocandi deos, ii, 466.

THEURGIA Angelorum deorumque conciliatrix, vocatur a Porphyrio, *ibid.* 468. Item disciplina tam boni confecti quam mali apud deos et apud homines, *ibid.* 275, 276. Theurgia daemorum conventum falsam purificationem animis promittit, *ibid.* 276. Theurgicae purificationes in anima spiritali, caeteris hominibus praeter philosophos necessariae esse voluit Porphyrius, *ibid.* 439. Ex theurgica purificationibus quid boni speratur, *ibid.* Theurgica arte animam posse immortalem aeternaque fieri, fatescitur Porphyrius, *ibid.* 501. Theurgia disciplina falax et erroris plena, *ibid.* Theurgia metuenda vel periculis legum vel ipsius actionis, *ibid.*

THEURGI vel Perurgi, ii, 479. Theurgi humanum spiritum purgare non possunt, *ibid.* 500.

THEVAESIS Ecclesia, xxxix, 122.

THEBARIS, xxxi, 422.

THEMELICA obscenitas, ii, 292.

THEMELICE, xxv, 516.

THEMOTHEANI heretici, xxvii, 600.

THOMAS factus dicit, xx, 339. Thomas teligit hominem, et confessus est Deum, xvi, 449. Thomas sollicitudo fidem omnium formavit, xxxii, 362. Thomas, viso Domino, illum Deum agnovit, *ibid.* 363. Dubitatio Thomae nostrae fidei est confirmatio, xxv, 303. Plus enim profuit nobis dubitatio Thomae, quam celsissima fides Martini, *ibid.* Thomam apostolum in quemdam a quo nulla perennis esset, vindicasse ferunt Manichaeorum libri, xiv, 192. Apocrypha haec de apostolo Thomae historia, xxviii, 153, 157; xxix, 86.

THOMAS episcopus, xi, 389, 424.

THORUS cum conjuge castus sit, xix, 487.

THORUS religio, seu cultus Dei, ii, 453.

THURUSICURUR oppidum Africae, xxxii, 177.

THUCADORI, xxxi, 405.

THURACIUS seu Thurinacius septimus rex Sicilyorum, iii, 434. Apud sepulcrum Thuracii sacrificat Sicilyoni, *ibid.*

TITUS. Christus arto monstratur, Deus thure cognoscitur, sepeliendum myrrha designat, xxiii, 93.

TITRAGA, xxxiii, 469.

TIBERIANUS Romulus dedicavit deum, ii, 299.

TIBERIS prius Albnus, v, 415; xxvii, 464. Tiberis glacie duratus, iii, 441. Tiberis exundat, *ibid.* 143.

TIBERIANUS, xxxi, 351.

TIBILLIENAE aquae, iv, 250; xxxii, 405.

TICHONIUS Donatista, xxxi, 120; xli, 535. Cum fuerit Donatista, contra Donatistas scriptis, v, 35. pro Ecclesia Catholica, xxxix, 205. Eorum quae scripsit testes viventes commemorat, *ibid.* 206. Ab Afrorum quasi traditorum communionem se secerat, *ibid.* 205, 206. Persecuti alieni non pollent et ipsam Donati partem multo fermento esse corruptam docuit, xxxi, 400, 192. maloque a bonis in imitate pro pace tolerandos, *ibid.* 215. Contra Tichonium rescriptum Parmenianus, xxxix, 205, 206. Ipsamque exhortatur ut in parte Donati persecutiōnis sustinet, xxxi, 229, 231. Tichonium apovit Ecclesiam toto orbe diffusam, *ibid.* 120, 421. A concilio Donatistarum damnatus est ob assertam Ecclesiae unitatem, *ibid.* 119. Tichonii dictum de Donatistis, *ibid.* 179. In quo erroris Tichonis, *ibid.* 120. Quare absurdissimi cordis dicitur Tichonis, v, 35. Tichonus fecit librum VII Regularum, *ibid.* Haec regulae expendantur, v, 36, 40; vi, 234. Nimum illis regulis sine clavibus tribuit Tichonis, v, 35, 37. Caute legendus liber ille regularum Tichonis, *ibid.* 38. Tichonis inas de omni servitute Israelitarum in Agypto, v, 234. Tichonus operi nobis a Deo dari merito fidei, ipsam vero fidem sic a nobis esse, ut nobis non sit a Deo, dixit, v, 39.

TIGILLUS Jovis cognomen, ii, 322, 328.

TIGISA, xxxii, 405.

TIGISE Numidiae urbs, xviii, 39.

TIGISTANUS episcopus. Vide supra Secundus.

TIGRIS, v, 414, 415; xxvii, 464.

TILAS India insula, in qua arbore nunquam foliis mudantur, ii, 165.

TIMASUS, xxxvii, 484. Pelagii aliquando discipulus et dilector, xxxvii, 485, 489, 30. Timasus servus Dei, xxxix, 440. servus Dei bonus et honestus vir, xxxix, 88. Timasius et Jacobus exhortatione Pelagii sæculo nuntium remisereunt et continentes vixerunt, xi, 402, 414. Timasius et Jacobus opera Augustini revocantur ad errorem Pelagianum, *ibid.*, 402, 413. Timasius et Jacobus Pelagii librum miserunt ad Augustinum, et ab eo responsum accipiunt, *ibid.*, 402, 413, 481. Liber de Natura et Gratia ad Timasium et Jacobum, *ibid.*, 370. Timasii et Jacobi epistola ad Augustinum accepto libro de Natura et Gratia, xxxiv, 89.

TIMATA - REXIA urbs Africae, xxxi, 438.

TIMERE. Omne quod occidere potest, citius non accedit, prudenter timetur, x, 246. Non timet homo, quod non habet in potestate devitare, viii, 373. Pro corpore quantum timetur, xxx, 375. Homini ab homine nihil metuendum, xxxix, 236. Timor minarum Dei, contra tempus minarum hominum, xvii, 440. Ab inimicis nihil timere debet Christianus, x, 466. Nec aquilo, nec maria timenda, sed eorum creator Deus, x, 260. Fulmine percutitur mons qui non timet, ut metetur homo qui timet, xxi, 56, 57. Cum das disciplinam, terram feris, ut infans expaveat, *ibid.*, 57. Timeri vis a minore? time majorem, xix, 266. Timendus Deus solus, viii, 339, 429. Fera sævit? Deum time. Homo odit? Deum time. Diabolus te impugnat? Deum time, *ibid.*, 492. Quomodo timeamus Deum, x, 488. Non timet Deum, nisi qui est in membris Christi, xii, 424. Cum timore et tremore quæ salutem operari debemus, xxi, 416. Justis quæ causa timendi, xxxvii, 306, 510. Tempus timendi in hoc sæculo, non ridendi, viii, 474; xi, 471. Ex his quæ licè timet, conijcitur quisque quod in futuro timeat, debet, xix, 376. Cum vindictam Dei recolis, time, xii, 241. Non timendi duplex est causa, aut spes in Deum, aut ducta cordis, viii, 347. Qui habet in Deo spem certam et fixam et veram, neminem timet, viii, 339. Timor spem debet precedere, xi, 317.

TIMOR. Deo Timori antiqui Romani

simulacrorum cultores templa fecerunt, et eum colendum censuerunt, xxxviii, 292.

TIMOR, animi fuga, xi, 262; xv, 517. Timor et dolor, duo tortores anime, cruciatum alternantes, xix, 56. Timor et dolor penæ peccati originalis, xxxvii, 479, 480. Si nemo peccasset, non esset in paradiso timor et dolor, *ibid.* Epuroi et Sticci credere timore amant, sed perverse, xxi, 280. Timore ex infirmitate animi veniens non imputatur, vi, 562. Timor hominis prævalens timori Dei, xxxvii, 406. Timor et cupiditas, jamne duæ per quæ intrat et regnat infernus, xxxv, 208. Timor et desiderium duæ cordis valvæ diabolo claudende, Christo aperiente, xii, 387, 388. Timor vanus, et timor utilis, xix, 278. Timor in bono est in malo, iii, 111, 174.

TIMORIS duplex genus, xvi, 313. Timor servilis seu penalis, et timor castus, vii, 264, 372; x, 41; xi, 435; xii, 127; xv, 474; xix, 383; xx, 415; xxxv, 318. Timoris casti et non casti discernen, xvi, 567. Timor servilis, xxxiii, 467. Timor servilis est, quo hinc cum diabolo ardere et timor castus est, quo hinc Deo displicere, xii, 380. Timor servilis non peccare metuit, sed ardere, xi, 104. Timore servili Lex non impletur, vii, 476; x, 320; xi, 514. Qui propterea non occidit, ne et ipse occidatur, non implet præceptum justitiae, xvii, 129. Audet dicere, si timore gelennæ non factus malum, gellius filius tuse, sed adhuc timeo malitiam tue, xii, 518. Timor lupi comparatur, qui inter carum latratus prædam rapere non audeat, x, 367. Qui timore penæ, non amore justitiæ opus legis facit, profecto invitus facit, xi, 426. Qui faciunt legem timendo penam, malum non esse quod timeant, xix, 288. Malum non esse quod precipitur, viii, 477. In timore voluntas male faciente tenetur, *ibid.*, 476. Timor penæ sine charitate non impedit quominus animam vastet libido, xxxvii, 533. Timor non non confisipiscit, paulo quæ romensis, xix, 482. Sicci leo, hircus, lupus terræ nihil rapiunt, sed nihil metui, *ibid.*, 442, 517. Qui timore supple-

ti, non amore justitiæ, abstinet ab opere peccati, reus est in voluntate, xxxvii, 492, 540. Ipsa inus voluntate peccat, qui non voluntate, sed timore non peccat, xxxvii, 417. Si timor penæ stivatiens libidinis vicerit, saltem in voluntate prævaricator est homo, xxxvii, 443. Timor cogit in opere habere quod licet, cum aliud habet in voluntate, quia mallet, si fieri posset, licere quod non licet, *ibid.*, 423, 467. Timens penam et non amans justitiam optat facere quod libeat, nec habere quod timeat, xix, 230. In timore servili, quantumvis Dominus credatur, non tamen justitia diligitur, sed damnatio timetur, xxxvii, 467. Præcepta non servat, qui non amore servat, sed timore, xxxv, 12. Ex timore penæ bonum nondum fit bene, nec fit in corde quod fieri videtur in opere, xxxvii, 461. Qui timore penæ a peccando recusat, nondum amant justitiam, xix, 128; xiii, 79. Innocentiam parit, non penne timor, sed amor justitiæ; x, 367. Timor quo non amatur justitia, sed timetur penæ, carnalis est, et cum illo vitii peccandi voluntas, xi, 508. Timore penæ non peccans, immiter se patit victorem peccati, xi, 403. Inimicus justitiæ est, *ibid.*, 104. Timore penæ malum non faciens, nondum laudandus, xix, 378. Timore, non amore operari, ejus est qui nondum concordavi cum adversario, xvii, 245. Timore non impletur Lex, sed amore, xvii, 318, 420; xxxvii, 422. Penam timere, non hoc est Deum timere, vi, 227. Timore demones Christum confitebantur filium Dei, Petrus amore: laudator amor, damnatur timor, xix, 564. Timore servili Deo non collitur, x, 47. Qui adhuc timet bene agi, qui penam timet, Deum non amat, nondum est iater filius, xix, 338.

Timor in Veteri Testamento servilis, x, 176. Timor ad Vetus Testamentum pertinet, vi, 256, 257, 312. Timore, non amore operari, veteris hominis est, xvii, 245. Quod in fit timore penæ, ut non referatur ad charitatem, nondum fit quemadmodum fieri oportet, xxxv, 476. **Vide Lex, MANDATUM PRÆCEPTUM.**

Timor penæ non est malus, xix, 379.

An sit peccatum, xxxviii, 436. Timor gelennæ bonus est et utilis, licet non sit castus, xix, 130. Timorem utiliter Deus inserit, xv, 451. Timorem utiliter adhibere ad impediendum ne male fiat, xxxviii, 465. Timoris effectus, iv, 460. Timore penæ ducit ad amorem justitiæ, xv, 458. Timor pellit consuetudinem malorum operum, et servat charitatis locum, xi, 441. Cum per timorem continent se a peccato, fit consuetudo justitiæ, incipit quod durum erit amari, xii, 128. Nisi timore incipiat homo Deum videre, non pervenit ad amorem, xiii, 78. Fac, fac vel timore penæ, si nondum potes amore justitiæ; veniet domina, servus abscedet, xix, 339. Qui proficit, a timore Dei ascendit ad sapientiam, xi, 543. Timor Dei primus ad sapientiam gradus, iv, 460; xxi, 275. Sicut meliores sunt quos dirigit amor, ita plures sunt quos corrigit timor, xi, 457. Timor charitate pellendus, non vanitate, xxi, 279. Anima sub timore laborans quod agere debet, xxxviii, 462. Ut timeatur Deus, quid agendum, xxxviii, 24. De timore quomodo claritas edificanda, xxxv, 492. Timor paedagogus sibi; non in te remanet, sed te ad charitatem; quasi ad magistrum perducit, xxi, 288. Timor penæ quædam custos, et quasi paedagogus est Legis, xix, 380. Custodiat te et perducit ad dilectionem, *ibid.* Timor quasi locum præparat charitati, vi, 566. Timor penæ, servus est charitatis, xix, 339. Ne possit diabolorum cor tuum, præcedat servus in corde tuo, et servet dominæ venturæ locum, *ibid.* Christus occisus est ut timeret convertere in amorem, x, 228. Timor medicamentum, charitatis sanitas, xvi, 567. Charitas foras mittit timorem; sed timorem temporarium malorum, non divini in fine judicii, xxvi, 317. Timor excluditur a charitate, xi, 435; xii, 128. Timorem servilem foras mittit charitas, xi, 46. Timore pietas inchoatur, charitate perficitur, iv, 342. Timor Dei perficit sanctificationem, xvii, 549. Timor Dei non solum inchoat, sed perficit sapientiam, xxxviii, 26. Timore Dei timor inanis pellendus, xviii, 256. Timor penæ tantum exit, quantum intrat charitas,

xix, 375. Cum illa tota intraverit, nullus timor erit, *ibid.* Timor non est in charitate, vi, 316. Timor Dei amorem non impedit, xvii, 376. Timor Dei servilis, et timor castus: alius paulatim ejciendus, alius permansurus, xxi, 282. Timorem castum non ejcit charitas, sed adescit, xi, 46.

Timor castus qui sit, iij, 179; xxi, 282. Timor castus non cruciatur, sed tenebreorem facit animam boni illius, quod si dimiserit, cadet, xi, 51. Timor castus quomodo permanet in seculum seculi, iij, 180. Timore Dei non perit amor ubi castus est timor, xi, 536. Timor castus magnam esse judicial penam, privati huc justitiam, x, 41; xxi, 140. Castus timor venit de amore, xxi, 129. Timore casto peccato timet charitas, etiamsi sequatur impunitas, xi, 508. Timor castus peccatum ipsum sicut gehennas odit, xi, 104. Timore servili timetur ne incidatur in tormentum supplicii; timore autem casto, ne amittatur gratia beneficii, xi, 45, 46, 52. Timor castus precipitur, eis iam qui ex fide viventes, heredes sunt Novi Testamenti, xi, 45. Timor Dei in Scripturis quam crebro commendatur, xxi, 273. Timore Dei fortitudo vera comparatur, *ibid.* 278. Quis sit timor castus, similitudine explicatur, xi, 435; xxi, 128. Timorem quem quisque habet, servilem an castum, unde proletr, *ibid.* 129. Timor sanctus, eras de qua Dominus dicit, Tolle crucem tuam, xvii, 128. Timore sancto crucifigi optat Propheta, *ibid.* Timoris Dei amica vulnera, xvi, 366. Timorem Domini spes comitetur, xii, 519. Timor habet angustias, amor latitudinem, xvii, 369. Timor pœna tormentum habet, et non est in charitate, xi, 104. Timor Dei ubique presentium magnum est pressum procedentibus ad salutem, vii, 146. Timoris spiritus magnum Dei donum, xxv, 500. Quis timoris spiritus est donum Dei, *ibid.* 501. Timore agi et amore agi, quam differant, xix, 45.

TIMOTHÆUS diaconus Carthaginensis, xi, 405, 406. Pertulit epistolam Augustini ad Severum, xxxix, 338.

TIMOTHÆUS apud Subsamnam subdia-

conus ordinatus est præter concilium Augustini, xxxix, 17. Quæ in ejus negotio gesta sunt narratur et excusantur, *ibid.* 14, 45. Timotheus lectoris officio functus fuerat apud Subsamnam, Turres, Cizan, Verbalis, *ibid.* 19.

TITIANUS, xxxi, 483; xxxii, 432.

TITIANORUM bellum, ii, 208.

TINTINABULA vestis sacerdotalis conversationem sacerdotis significat, vi, 288.

TITTANA villa, xxxviii, 454.

TITIANUS ADVOCATUS, xxxix, 461. Postulat ut Felicianus et Praxetanus postulant locis quos occupant, xxxix, 482, 467, 503. Postulationis verba, xxxii, 503. Titianus Felicianum et Praxetatum de tota contra Primum conjugatione accusavit, xxxix, 327.

TITULUS Psalms introducit in intellectum, xvii, 409.

TITULUS constituitur Israelita, non ut eos pro diis colerent, sed ut eisaliquid significarent, vi, 163.

TITUS TATIUS rex Sabinorum socius regni Romani Romulo adjunctus, xi, 127.

TITUS LATINUS rusticus Romanus et filio orbato, et marito veaturo, quod decurum imperio de ludis scenicis institutandis non parvisset, ii, 39, 383. Titii Latini somnium, *ibid.* 201.

TORIUS cæcus filio suo charitatis prelo præbuit, xxv, 269. Tobias excitate non cecus, xviii, 435. Tobias excitate non cecus, xviii, 435. Tobias filius patri manum tendat, ut ambularet, sed pater viam docebat, ut viveret, x, 468.

TOLERANTIA malorum plura exempla, xxxviii, 439, 451. Tolerandi non mali, xviii, 47. Hoc affectare debemus, tolerare licet malos, quam tolerari a bonis, xviii, 467. *Fide Malis.* Tolerantia malorum in unitate, maxima est palma, xxxix, 147. Tolerantia malorum non excludit Ecclesiasticam disciplinam, eceptionem, charitatis severitatem, xviii, 49; xix, 410; xxxix, 148. Tolerantiam servantes inter iniquos comparantur stellis cœli, x, 372. Tolerantiam qui perdidit, occidit de cœlo, *ibid.* 373.

TOLLERE et auferre, quod differant, ix, 423.

TORNITRA unde secundum Priscilla-

mini, xxix, 435. Tornitrua voces Dei appellatur, vi, 40.

TORTAZIO lapis valde prelosum, xi, 314.

TORTAZIO est loci alienus descriptio, vi, 318.

Tortcular, mundus, xvii, 336. Tortcularia comparata Ecclesie, *ibid.* 310. Tortcularia in Psalmis possunt Ecclesie accipi, vel martyria, vii, 185, 186. Tortcularia in vitiis vitiis separata, *ibid.* 196. Tortcular mystice tria habet, pressuram, et de pressura duo, unum recondendum, alterum projiciendum, x, 101. In tortcularibus sacrificia gentes faciebant, xiv, 249.

TORMENTUM. Non est iniquitas per molestias corporales compellere fures reddere pecuniam ablata, xi, 222. Timore servili timetur ne incidatur in tormentum supplicii, timore autem filiali, ne amittatur gratia beneficii, *ibid.* 45. Tormenta illi soli vincunt, qui in Christo, non in se pressantur, x, 312. Tormenta animi sentit in Ecclesia, qui proficit, vii, 374.

TORQUATES filium suum etiam victerem occidit, quod contra imperium in hostem pugnavisset, ii, 42, 253.

TORRENTES proprie dicuntur fluvij, qui aestate deficiunt; aquis autem hyemalibus inundantur, ix, 476. Torrens aqua est veniens cum impetu, xvii, 52. Cum torrente comparatur humana mortalitas, xi, 309, 310. comparatur heretice, ix, 44. impii et superbi omnes, *ibid.*

TORTORIS animæ duo, timor et dolor, xix, 36.

TORTURA et quæstiones judicarie innotuit judicia homines esse incerta et sepe erronea, iv, 23. In torturis ignorantia judicis plerumque est calamitas innovetis, *ibid.*

TOTUM. Quid est donec fermentaretur totum? hoc est illud totum, quod Grece dicitur, *ὅλον*, xxi, 431, 273.

TRACTORIA, xxxviii, 428. In tractoria quam Victorinus miserat ad convocandum concilium, aliquid reprehendit Augustinus et maxime quod ante alios priores se nominavit, xxxix, 3.

TRADIDIT, apud Paulum, idem se dixit, xvii, 4.

TRADITO Christi, x, 407. *Vide CHRISTES.*

TRADITORES unde dicit, xxxi, 427. Majores Donatistarum codices sanctos et instrumenta Ecclesie persecutoribus tradiderunt, xxxix, 76. Traditions erimen quoniam, xxxi, 148. Traditores Jude comparabat Petilianus, xxxix, 9, 10. Traditorem codicum in regem qui Jeremie librum incendit bellica morte Deus vindicavit, xxxix, 77. Traditores appellant Donatiste eos, qui traditoribus communionis tramite successisse vel fingunt vel putant, xxxii, 206, 207. Etiam in ordinem episcoporum, qui ducitur a Petro usque ad Anastasium, quisquam traditor subrepsisset, nihil præjudicaret Ecclesie et innocentibus Christianis, xxxviii, 482. Traditores non potuisse fieri eos, qui Catholicis communicaverunt, ipsi Donatiste declinavit, xxxix, 233. Traditions crimine a majoribus facte si polluerent Catholicos, polluerent et Donatiste crimine prævaricationis, xxxi, 428. Ob traditorem erimen Ecclesia non deserenda, xxxii, 207. Traditions crimen erim Donatistis non potuit esse causa separationis, *ibid.* 446. Traditorum falsa crimina, xxxi, 394. Traditio et alia crimina objecta a Donatistis, vel non vera, vel non sunt Ecclesie, *ibid.* 21, 29, 23, 26, 27, 31, 42. Traditores etsi forent manifesti, non propterea Ecclesie deserenda, quia eam non condiderunt, xxxii, 414, 417. Traditions erimen cum toti orbi objicunt Donatiste, maledictum, *ibid.* 16, 17. Orbis terrarum nocens esse non potest ob traditionis erimen Afrorum fortasse verum, *ibid.* 209, 214, 215, 216. Traditions erimen etsi cognitum, non potuit orbem terrarum maculare; quanto magis incognitum, xxxi, 124, 123, 126, et improbatum, *ibid.* 408. Donatistarum argumenta in oppositum solvantur, *ibid.* 125. Traditions erimen non conquisisset in unitate eos quibus displiceret, xxxii, 50. Traditions erimen obiectum a Donatistis non maculat Ecclesiam, *ibid.* 13, 14. Traditorum crimina, etsi vera sint, Ecclesie non præjudicant; ad pallium pertinet, non ad frumentum, *ibid.* 272. Traditorum infidelitate fidem Dei non

evacuari, xviii, 460. Traditiois crimen Catholicis objiciebatur, x, 440. Hinc a Cæcilianis aliisque Catholicis admissum esse calumniantur Donatistæ, xxxi, 147, 148. Traditiois crimen in Cæcilianum aliosque ab Afris tenere conjectum, nec unquam probatum, xxxi, 427, 430; xxxii, 16, 49, 50, 519. Traditiois crimine immerito Catholicos Donatistæ accusant, xxxxi, 40, et orbem terrarum, *ibid.* 439. Traditiois autem (infidelitatis) crimen Catholicis obijciunt, incertum est, *ibid.* 439. Traditio enim quadrangula et quod excurrat admodum passionem beati Cypriani facta est, xxxi, 347, 427. Traditiois crimen in Donatistas polius quam in Catholicos referendum, *ibid.* 108; xxxxi, 45. Traditoribus Donatistas successisse sine temeritate iudicatur, xxxi, 474.

Traditores fuisse Donatistas constat; de Catholicis nunquam potuit hoc crimen probari, xxxxi, 403, 507. Aliquos eorum episcoporum, qui sententias in absentem dixerant Cæcilianum, manifestissimum fuisse traditores gesta concilii Cirtensis anno CCCLV ostendunt, xii, 81. Traditor Paulus quatenus dici potest, xxxii, 14. Codices sacros tradere crimen non esse secundum Donatistas sequitur ex eo, quod admittent, quia jussum imperator, xxxxi, 94. Traditiois crimen Donatistæ in sua parte tolerabant, xxxi, 473. Traditores Donatistas quatenus defecit Cresconius, xxxxi, 407. Quamlibet in traditores invehantur Donatistæ, totidem verbis accusantur, xxxi, 469. Traditiois crimen qua ratione a Donatistis depellitur, eisdem et a Catholicis, xxxxi, 440. An Catholicis probabiliter traditores, qua probabitis Donatistæ, *ibid.* 432, 433. Qui comprehensi Scripturas sanctas tradere volentes occisi sunt, pro martyrii sui merito honorandos commendavit Secundus Tigestianus, xxxxi, 72. Multi, cum codices sacros tradere nolissent, excruciat et occisi sunt, *ibid.* 75. Eos qui se hensis, et alio dicere se habere Scripturas quas non tradent, a Christianis honorari prohibuit Mensurinus, *ibid.* 72. Ille eruditor testamentum tradidisse

flammi, qui contra voluntatem litigæ testatoris, xxxxi, 1, 442.

TRADITIO antiqua et apostolica, xxxi, 319, 344; xxxiii, 296, 297. Doctrina Ecclesiasticæ per manus traditio, xxxv, 177. Traditioes apostolicæ non scriptæ, xxxxi, 535. Traditioes apostolicæ, multa siue scripto recipi Ecclesia, xxxi, 276. Quæ non scriptæ, sed tradita consueverunt, si quidem, toto terrarum orbe servantur, datur intelligi vel ab ipsi Apostolis, vel a planarum conciliis, commendata atque statuta retineri, xxxvii, 488. Quod univèrsa tenet Ecclesia, nec concilium institutum, sed semper retentum est, non nisi auctoritate apostolica traditum rectissime creditur, xxxi, 344. Traditio apostolica certissima regula veritatis explorandæ, *ibid.* 371. Traditio Ecclesiæ ritum in baptismo parvulorum convincit perversitas Pelagianorum, xii, 74. Traditio majorum de parvis baptizandis, xix, 493. De denudatione spiritibus adjuvandis, *ibid.* 70. De aleluia per quinquaginta dies dicenda, xxx, 307.

TRADITIONES, xxxvii, 380. Traditioes vocantur Catholicæ ab amicis Pelagianis, *ibid.* 291. Traditioes a Joanno dicti quæ peccatum originale continent, xxxv, 477. Traditioes nomen commutatiois dicitur in Catholicis, pari jure dici potest in Pelagianis et in Paulum, xxxvii, 66.

TRAGELAPHUS liro-cervus, vii, 101.

TRAHERE est opus gratiæ, xv, 297. Quem trahit et quem non trahit, quare illum trahit, et illum non trahit, non iudicare, si non vis errare: qui non trahitur oriet ut trahatur, *ibid.* Trahi ad Christum quod censendus, *ibid.* 299, 300. Trahimur ad Christum voluntate, *ibid.* 299. Trahi a Patre ille dicitur, qui datus ut credat in Christum, xxxv, 410. Trahi Patre factus ut volentes ex angelicis fiat, *ibid.* 433. Trahi Pater dum doquendo delectat, xv, 202. Trahi a gratia, xix, 126. An qui trahitur invitatus veniat, xv, 206, 208. Tractio gratiæ suavis, xix, 126.

TRAJANUS imperator, iii, 322; xxxii, 406, 413.

TRACTITILE mercus, xix, 508. TR-

jectum facere, xvii, 502, 504; xviii, 424.

TRANQUILLI cum sumis, sapientia discenda est et verbum Dei colligendum et ubi, viii, 920.

TRANSFIGURATIO Domini, xiii, 35. Transfigurationis Dominicæ allegoria, xviii, 362.

TRANSFORMATIONES. Quid de illis credendum, iii, 434, 434.

TRANSPOSITIO numerario numero significatur, vi, 271.

TRANSIRE non cogitemus, et minus peccabimus, xix, 38. Transuntium rerum ordini pro nostris meritis assueti sumus, i, 167. Temporalium auctores, nolunt transire quod amovet, iv, 350. Rerum transuntium administratio bonis impis displicet, *ibid.* 352. Transuntibus non herendum, xv, 58. Transitus a transitoris ad manentis, viii, 161, 162. A deliciis mundi ad gaudia spiritalia, *ibid.* 151. ab imis ad superna, a posterioribus ad anteriora, *ibid.* 157, 158. de velutate ad novitatem, *ibid.* 162, 163. de sanitate ad veritatem, et de visibilibus per eorum contemptum, ad invisibilia per desiderium, *ibid.* 164, 165. Transitus divinarum de terra in cœlum, per manus pauperum, quasi per quosdam canales, *ibid.* 166, 167, 168, 169. Transitus Christi, et postea, ix, 310. Transiit iri Dei super justos, non manet, x, 246.

TRANSDRAGATIO Judeorum in Babiloniam, ix, 102.

TRASYMACUS male justum definvit, decessi esse suo quod et quid plus potest, utile ad, xv, 51.

TRAXYTHARUS numerus crucis signum insidit, vi, 586.

TRAXY, xxv, 182.

TRIA Purice, Solus Latine, xvii, 59.

TRIA in Evangelio et ab Apostolo commendata, absinentia a malo, operatio boni, et spes preonii aterni, xviii, 397, 398.

TRIBUANTO a tribula, quæ paleas condidit et frumenta paleis exiti non accepit, xxxviii, 12. Tribulatio nulla maior, quam conscientia delictorum, viii, 318. Tribulationes inopiarum multe vel pauca, post quas veniunt ad tribulationem sempiternam, viii, 560. Tri-

bulationes malorum quam graves, viii, 80. Tribulatio proxima animi bonis, periculum vite corporis, xii, 83, 94. Tribulatio vita hæc tota reputanda est, x, 6; xix, 56. Qui cupit se non habere tribulationes, nondum cepit esse Christianus, viii, 545. Et qui amat alteram vitam, tribulatio est vita ista, quæ necque prosperitate fulgeat, xii, 297. Tribulatur Christianus toto tempore vite, etiam quando bene est et, x, 135. Non promittunt Scripturæ in hoc sæculo nisi tribulationes, viii, 212. Christianus populus pastores non promittit hic prospera, sed adversa, xviii, 11. Tribulationes predictæ a Christo, xxi, 10. Tribulationes maximam oriuntur adversum Ecclesiam, nisi ab eis qui lege male utuntur, ix, 164. Tribulationes temporibus christianis an majores sint, et quare, xxi, 10. Tribulationes hominibus licet fidelibus propter peccata sunt, quamvis hinc florescat Martyrum gloria, viii, 223; x, 78.

Tribulationes (temporales) nullum promittunt, xxxix, 482. Tribulationis autem, vii, 294; viii, 423, 440; xxxvii, 209. Tribulationes flagella sunt coercivæ, ne sit sententia punientis, ix, 234. Deus irascitur ut pater, dum tribulationes immittit, viii, 555. Tribulatio admonitio est, noniam damnatio, *ibid.* 440. Tribulationes admonitiones sunt et stimuli correctionis, xvii, 336. Tribulationes propter probationem patientiæ, xxxvii, 23. Tribulatio medicamentum est ad salutem, non poena ad damnationem, vii, 293. Deus vult et sciat scire medicus, ut sanet, viii, 22. Non parvum beneficium quod hec peccata nostra puniantur, xii, 201. Tribulationes dulcedini fuit sacculi Deus tanquam bonus medicus mactet, xli, 179. Secutus est qui putredinem non habebat, et medicina ipsa nostra Christus ignem medicinalium non respuit, viii, 223. Per tribulationes temporales ingendum est ad iram ignis sempiterni, ix, 58. Tribulationis tentatio fortiorum facti, *ibid.* 58. Tribulationes immittit Deus ut fortiores fides et exerceatur oratio, x, 245. ut appareat unum animus gratis colat Deum, viii, 272. ut incipiamus querere illam quietem, quæ non est de hac vita, x, 441.

Tribulationes facit Christus ad inflammandum animas desiderio adventus sui, *vii*, 212. Tribulationes Deus miscet gaudiis terrenis ut discamus aeternam desiderare dilectionem, *viii*, 205; *xii*, 291, 292. Ad regnum colorum non pervenitur, nisi per viam tribulationis, *viii*, 461. Hoc in Davide praefiguratum fuit, *ibid.* Per tribulationes omnibus membris suis dat Christus vitam aeternam, *ibid.*, 4.

Tribulationes temporales pro futura gloria ferendis, *xx*, 475; *xxv*, 7. Tribulatio et pena est, et gratia est: quid servat post penam, qui per gratiam exhibet penam? *viii*, 173. Quid non misericorditer praestatur hominibus a Domino Deo, a quo etiam tribulatio bene ducitur? *xli*, 179. Tribulatio recte corde toleranda, *ix*, 189. Quia sine tribulatione esse non possunt, patientiam Deo debent, *viii*, 259. Tribulationes sustine, non semel, non biduo, sed ab initio usque in finem, *vii*, 374. In tribulationibus si defeceris, cibarama fregisti, *viii*, 258, 259. Tribulatio alia est que invenit nos, alia quam non debemus querere et inveniri, *viii*, 426; *ix*, 145. Tribulationem invenire et a tribulatione inveniri quod differant, *xii*, 268, 269, 291. In tribulatione quid possimum agendum, *viii*, 23. In tribulationibus non committenda anima, neque contra Deum, neque contra eos qui mala inferunt, *ix*, 380, 381, 382. Corde recti volunt, qui quidquid patiuntur propter voluntatem, non tribulant nisi voluntati Dei iuste, *vii*, 462, 463, 464, 470; *viii*, 53. In tribulationibus tribuere Deo veritatem, Sanctorem in iusta confessione, *xi*, 530. In tribulationibus cavendum est ne ad carnalem vitam de spiritali submittente descendatur, *xli*, 123. Boni, cum deunt, *ix*, 247. Formicam imitantur, *ibid.* Tunc professe debet quod securi audivimus, *viii*, 250. In quacumque tribulatione ad Deum confugiendum est, *ibid.* 318. In tribulationibus invocandum est, qui potens est vel docere tolerandum vel sanare toleratum, *ibid.* 423. Christus domus de tribulatione refugium, non propter meritis eorum, sed propter nomen suum, *ibid.* 281. De tribulatio-

nibus suis Deus erunt, non quidem semper corporaliter, sed spiritaliter, *vii*, 540. In tribulatione suis Deus non exaudit ad voluntatem, sed ad scilicet, *ibid.* 293. Nescimus quid cramus quando ab omni tribulatione optamus liberari, *xxxix*, 482. Gratia fortes facit in tribulatione temporalis, *xii*, 482. Gloriae ducunt in tribulationibus, *xii*, 323, 324. In tribulatione et tentatione consolatio qua, *xv*, 39. Angustia tribulationis fructus; latitudo autem, quo transimus, non habet terminum, *xi*, 370. Non est in tribulatione magnum, quod tempore breve est, *viii*, 217. In quacumque tribulatione restat tibi semper ubi defeceris, *xii*, 448.

Tribulatio omnis pena est impiorum, et secretatio iustorum, *xxxviii*, 12. Multis est ad probationem, malis ad damnationem, *ix*, 47. Ad unam tribulationem, ut ad unum ignem, plus purgatur, impius vastatur, Deus in utroque laudatur, *xxi*, 54. Quam dissimiliter se gerant in tribulatione boni et mali, *ix*, 45. Tribulatio quomodo ad profectum valet fidelis iusto Christiano, *ibid.* 46. Tantum interest non qualis, sed qualis quisque patiatur, *ibid.* 45. Per discipulum reguntur boni, mali vero communiuntur, *xiii*, 408. Neminem diaboli manducet, nisi per tribulationem evictur, *xi*, 20.

Tribulationis ventus asper, sed presser est, *xxi*, 90. Tribulatio per unum atque per hyemem designata, *viii*, 81, 251; *x*, 330, 340. per fieri omnes, *xi*, 195. Tribulatio et tentatio ignis, *vii*, 373, 376; *ix*, 234. Ignis probans unicuique opus, *ix*, 214, 215, 216. Tribulatio vocatur fornax terrea, *vii*, 37. Tribulatio aurificis fornax, aurum auribus purgat, palmam in cinerem convertit, *vii*, 432; *ix*, 137. Deus licet nihil in fornacem tribulationis, ut coquat vas, non ut frangatur, *xi*, 406. Vas igne firmatum aquam non timet: si solummodo igne non fuerit, tanquam vitrum aqua igne non fuerit, *ix*, 234. Mundus fornax est, solvetur, *ix*, 234. Mundus fornax est, palea homines mali, aurum homines boni, ignis tribulatio artifes ad purgandum aurum Deum, *xvii*, 306. Sub non tantum artificis auri mica in magna palea perire non potest, *ibid.* 307.

Tribunal pretiosis linteis ornatum, quique gradibus instructum, *xxviii*, 190.

Tribunus quando primum creati, *ii*, 85. Causae Ecclesiarum tribuno potissimum injunctae, *xxxix*, 493. Tribunal eustodendo littori constitutum, *ibid.* 335.

Tribus dicuntur tanquam curiae et congregationes distinctae populum, *ix*, 305. Tribus non proprie, sed vicina nominis, curiae dicitur, *xi*, 400. Tribus Domini et tribus diaboli, *xii*, 33. Tribus quod fuerint in Israel, *vii*, 424. Tribus Israel quomodo duodecim fuerunt excepta tribu Levi, *xiii*, 404. Tribus tredecim in populo Iudaeorum sed duodecim tantum tribubus terra promissionis distributa est, *ix*, 305. Firmame de albis tribubus in alias tribus solebant nubere, *vii*, 595. Tribu moveri quid, *ii*, 76. Tribu moveri, pena erat hominum plebei sui tertii ordinis, idem fuisse atque ex una tribu nobilitate transferri in ignobiliores, intelligitur ex Livio, *ibid.* 52, *not.* 13.

Tripartiti Iudaei, *xi*, 40.

Tricesimus numerus quid significat, *xv*, 288.

TRIDUUM DOMINICAE SEPULTURAE QUOMODO INTELLIGENDUM, *xvi*, 78, 288.

TRIGESIMUS QUID, *xiii*, 83.

TRINITAS ut utiqueque nomen verum Platonice, *ii*, 503. De Trinitate sententia Paraphrasi, *ibid.* 491. Nulla est in unitate divisio, nec admittitur in Trinitate discretio; nec est in alio inferior et in alio potior, sed perfecta, et una, et integra in singulis personis, *xxii*, 68. Trinitas auri conceptione illustratur, *ibid.* Non admittit Deitas numerum, quia nihil habet Trinitas in natura diversum, *ibid.* Mysterium Trinitatis, et Patris et Filii coeternitas, *xxii*, 188, 189. In Christi baptismo manifestata est Trinitas, *ibid.* 189, 190. Error Sabellii, *ibid.* 141, 142. Filium sic esse in Patre, quomodo vas in vase dicitur Metanagmonite, *xxvii*, 240. Patri licet inaccessibilem, Filio solem et lunam, Spiritui sancto aeternum pro diversis assignant Manichaei, *xxvii*, 507, 511, 513. Refelluntur, *ibid.* 513. Circa Trinitatem in quo conveniant Manichaei

et Catholici, in quo dissentiant, *xxxvii*, 362. De Trinitate Arianorum dogmata, *xxxix*, 453, 454, et fides, *xxx*, 34. Patrem, Filium et Spiritum sanctum non eundem substantiae esse docent Ariani, *xxvii*, 236, 237. Patris et Filii et Spiritus sancti diversis substantias esse dicunt, *xi*, 441. Ex voce geniti et ingenti diversitate substantiae arguuntur Ariani, *xxx*, 334, 335, 337. Refelluntur, *ibid.* Ariani immiserant in Ecclesia tres deos, *ix*, 301; *xii*, 180. Patrem aliquando sine Filio fuisse dicunt Ariani, postea emendantur, *xii*, 340. Impie dicebant Ariani Patrem non genuisse ille quod est, *xi*, 374, 375. Si aliquid Donatistarum minore Filium esse dicuntur quomodo Patrem est, ejusdem tamen substantiam non negantur, *xi*, 441. Patrem tanquam imperatorem; judicem Filium; advocatum Spiritum sanctum faciebant Ariani, *xxxix*, 484. Facientes Ariani diversitatem naturae non demonstrabant, *ibid.* 486, 487. Patri per omnia dissimilium Filium, et Filio Spiritum sanctum asserunt actioni sui Eumonianis, *xxvii*, 238. Priscilliani error de Trinitate, *xxxix*, 434, 435, 436, 442. Trinitatis velut tres partes Patrem, Filium et Spiritum sanctum haereticis quaedam assere, *xxvii*, 245.

Trinitatis fides, *ii*, 40, 41. Trinitatis fides expeditur, *xxvii*, 300, 301. De Trinitate quid fides docet, *xxxix*, 481; *xxx*, 14, 387, 387. De ea quid tenendum, *xi*, 364. Quid credendum, *xxvii*, 25. Trinitatis explicatio, *iv*, 421. Descriptio, *xxii*, 306. Natura Dei in Trinitate creditur a multis, intelligitur a paucis, *v*, 371. Nomen quod Trinitati conveniat, facile inveniri non potest, *iv*, 421. Trinitatis mysterium nec verbis angelicis explicari potest, *xxvii*, 87. Trinitas unus Deus, *vii*, 141, 142; *xv*, 428, 430; *xvii*, 217; *xxvii*, 301, 367, 375; *xix*, 82, 101, 331; *xx*, 110, 116, 117; 120; 137, 443, 376; *xxx*, 35. Trinitas est unus ac solus Deus, *xx*, 372. unus et solus et verus Deus, *xxx*, 11, 12, 28, 70, 71, 90, 93, 101, 146, 151, 184, 240. Alius Pater, alius Filius, alius Spiritus sanctus, sed simul omnes unus est Dominus Deus, *ibid.* 35. Tota Trinitas unus Deus summe bonus, *xxix*, 331.

Deus est a Trinitas, xxv, 338, et tria unitas, *ibid.* xxvii, 508; xli, 481. Dominus quem precipitur adorare, Pater, Filius, et Spiritus sanctus, xv, 373, 374. In illa proe dei que superat omnia intellectum, et Pater et Filius et Spiritus sanctus non sunt tres Dei, sed unus Deus, non tres Dei, aut tres Omnipotentes, xviii, 140; xx, 110, 116, 129. Trinitatis mirabilis simplicius, xli, 365. Trinitas simplex, xxx, 96. In Trinitate unitas, lvi, 19. Patris et Filii et Spiritus sancti unitas exponitur, xli, 331, 332, 334, 335. Totius Trinitatis una est substantia, xvi, 238. Trinitas unus est ejusdemque nature atque substantie, xxx, 109, 106, 107, 110, 111, 112, 113, 115, 418; xvi, 374. Una virtus est, quia tria possidet virtus; una substantia est, in qua tria sunt que subsistent, xxxix, 391. Trinitas unus Dominus, non tres Domini; unus Deus, una substantia, tres persone, xvii, 217, 220. Patris et Filii essentie unitas habetur ex his verbis, *Unum sumus*, xxx, 356. Pater et Filius non unus et idem, sed unus sunt, xxxix, 500; xxx, 23. In Trinitate non est naturarum diversitas, xxxix, 405, 497, 499, 500. Pater non est qui Filius, nec Filius qui Pater, non tamen duo Dei, xxx, 230, 231, 232, 233. Patrem, Filium et Spiritum sanctum tres Deos non est fas dicere, xxviii, 404. Filius et in Patre et in se ipso, et in Spiritu sancto adoratur, xxxix, 497. Hoc solum de Patre et Filio dici non potest illud de illo, quod simul ambo non sunt, xxx, 355, 361. In Trinitate a Græcis una essentia dicitur, tres substantie; a Latinis una essentia vel substantia, tres persone, *ibid.* 377. Refellitur opinio que divinitas Trinitatis putatur esse esse, quem est ipsa Trinitas, xxxix, 406. Trinitatem, que Deus est, magis essentiam quam unam substantiam esse nuntiari Latini et maxime Græci dixerunt, *ibid.* Cur in Trinitate non dicitur una persona et tres essentie, xxx, 383, 384, 386, 391. Qua necessitate in Trinitate a Græcis una essentia dicitur, tres substantie; a Latinis una essentia vel substantia, tres persone, *ibid.* 379, 380, 381, 382. Tres persone

commodius dicuntur, quam tres substantie, *ibid.* 383. Personæ, substantie, essentie nomina non diu est ut in usu venerunt, *ibid.* 385. Scriptura non dicit, tres personas in deo, *ibid.* 390. In Trinitate cur tres persone dicuntur, *ibid.* 386, 387, 393. Trinitatis persone, xli, 306. Trinitatis persone nec confuse unum sunt, nec disjuncte tria, xli, 374. In Trinitate cum tres persone dicantur, cur non dicuntur tres Dei, xxx, 380. Deo non aliud est esse, aliud personam esse, sed omnino idem, *ibid.* 384. Non tres Deos licitum est nobis dicere, quævis singula quæque persona Trinitatis Deus appellatur, xi, 492. In Trinitate tres persone summe unum sunt, xxx, 447. Trinitas, nihil aliud est nisi idipsum esse, xxvii, 508. Una Trinitas et tria divinitas, xxvii, 160. In Trinitate an una vel simul tres persone dicantur unus versus Deus, xxx, 562. Qui Trinitatis persona negatur, de Ecclesie projecti sunt, xi, 400, 402. Trinitatis persone non confundebis, non separanda; ipsis operi debetur et gratie communio sunt, xi, 364. Trinitatis persone inseparabiles, xvi, 252, 254. Trinitas quasi separabilis, fide recta, creditur inseparabilis, xviii, 139. Trinitatis inseparabilis non frustra distinctio, xxxix, 76, 77. Trinitas quasi tres quedam viventes nobis non cogitanda, nec divinitas, inquam aliqua quarta persona fingenda est, xxxix, 399, 404. Credere divinitatem ubique esse, persone vero nominari in celo esse vanum cogitationis carnalis figmentum, *ibid.* 399, 406, etc. Aliquando non invenitur vocabulum quo sola respondeat Trinitatis persone, xxx, 345, 346. Personæ Trinitatis proprietatibus et nominibus variis notatæ, xi, 139, 320; xv, 329; xxvii, 531. Patris et Filii et Spiritus sancti appellationibus hoc agnoscitur que persone ad se invicem referuntur, non ipsa substantia que unum sunt, xli, 332. Patris et Filii vocabula non in ipsis demonstrant naturas sed aliter ad alterum significant persone, xi, 375. Personarum Trinitatis distinctio ex relatione ad alterum, vii, 15. In Trinitate quid relative dicitur, xxx, 344. Trinitas non relative dicitur, *ibid.*

Quomodo in Trinitate principium relative dicitur, *ibid.* 346, 348. Persona ad se dicitur non relative, *ibid.* 384. Quo relative dicuntur ad invicem in Trinitate, proprie ad singulas personas pertinent; quod ad se dicuntur singuli, non pluraliter dicuntur tres, *ibid.* 390. Quidquid Pater et Filius dicuntur ad se, non dicitur alter sine altero, *ibid.* 354, 358. Quæ de Patre et Filio simul dicuntur, que non, *ibid.* 354, 355. Propter inseparabilitatem sufficienter aliquando nominatur vel Pater solus vel Filius solus, *ibid.* 201, 208, 211. Ut Trinitas, etsi inseparabilis, tamen Trinitas intelligitur, multa de singulis personis separatim dicuntur, xi, 364. In Trinitate in una persona, interdum intelliguntur omnes, xxx, 203, 207. Cum Patri adhæret Filius aut Spiritus sanctus, non major fit quam singuli eorum, *ibid.* 362, 365. In Trinitate non sunt mox quid tres persone quam una, *ibid.* 391, 392. Pater, Filius, Spiritus sanctus unus Deus, nec hujus Trinitatis tercia pars est unus, nec major pars duo quam unus, nec majus aliqd omnes, quam singuli, *ibid.* 95. Trinitas non minor in singulis personis, quam in omnibus; nec major in omnibus, quam in singulis, xi, 373. Pater in Filio et Filius in Patre, xvi, 25. Spiritum Pater et Filius, non divisi in senectis, communiter habent, xviii, 312. Spiritus sanctus cur communiter habetur a Patre et Filio, et non item Filii a Patre et Spiritu sancto, etc., xviii, 317. Filius inseparabiliter Patri coheret, si Patri tamen coherent dicere licet de eo, quod nunquam omnino non fuit vel esse poterit ulla substantia separatam, xli, 348. Pater et Filius et Spiritus sanctus inseparabiliter sibi coherent, xv, 221. De Trinitate inseparabili difficultas, xviii, 139. Semper legitur Pater, et semper unus, *ibid.* 531. Patris et Filii et Spiritus sancti prescitus fuit se unigeniti Dei Patrem futurum, xxx, 501. Pater non est de altero Deo, Filius est de Patre Deo: nec propterea Filius est alterius nature diverseque substantie, xli, 375. rax fons, et genitus fons, quemadmodum generans Deus et genitus Deus, unus est Deus, xx, 148. Quis enervet

quomodo natum sit lumen de lumine, et unum lumen utrumque sit; quid Deus de Deo, nec Deorum numerus creverit? xx, 38, 39. Pater cum Filium habeat unigenitum, aut æqualem habere nolit, aut non potuit: si nolit, invadens est; si non potuit, infirmus est, xxi, 341. Filium Dei non esse factum, ipsamque Deo esse æqualem ostendit Augustinus, *ibid.* 330, 351, 352. Filius Dei hoc omne est quod habet, xvi, 22. Unus de uno Deo natu Filius, et utriusque Spiritus sanctus sana doctrina docetur, xxviii, 404. In Patre et Filio et Spiritu sancto non aliud qualitas, aliud substantia, xxxix, 406. In divinis tanta est substantie societas, ut æqualitatem admittat, pluralitatem non admittat, xxx, 203, 207. Cum Patri adhæret Filius aut Spiritus sanctus, non major fit quam singuli eorum, *ibid.* 362, 365. *ibid.* Totum quod est in Trinitate, quidquid illud est, summus, verus, immutabilis Deus, xxx, 494, 495.

Trinitatis coeternitas, xxx, 328. Filii coeternus Patri et æqualis, xv, 175; xvi, 22. Quomodo Filium sanctificavi Patri, xvi, 25. Qui non honorificavit Filium ut æqualem Patri, non honorificavit Patrem, xv, 104. Quia Pater diligit et Filii diligit: Pater testimonium perhibet et Filius accipit; non ideo diversitas inter eos, xxx, 24, 75, 76. Quod Filius loquitur, Pater loquitur, v, 164. Quomodo Pater demonstrat Filio que ipse fecit, xv, 229, 234. Quomodo Filius mandatum accipit a Patre, xvi, 17; xix, 202. Denm omnipotentem et tripotentem esse docetur in sacris mysteriis, i, 185. Tres Omnipotentes sic dicendi in Trinitate quomodo non dicuntur tres Dei, xxx, 12. Trinitas tota omnipotens, *ibid.* 98. Pater, Filius, aut Spiritus sanctus ab invicem non separandi, etiam in eis que uni soli Scriptura tribuit, *ibid.* 101, 191, 201, 202. Patris et Filii et Spiritus sancti una est virtus, una substantia, una delitas, una majestas, una unius, una potestas, una maiestas; xv, 232. Trinitas immortalis, non solus Pater, *ibid.* 194. Natura Patris et Filii et Spiritus sancti non communicabilis dicitur esse eo quod res quibus significa-

hantur ille personæ, transierunt, xi, 367, 389. Omnino immutabilis est natura Trinitatis, et ob hoc æterna ita, et ad aliq. cœterum esse non potest, x, 438. Trinitas tota immutabilis, xxx, 80, 283. Trinitatis natura universa immutabilis non potest esse divisa, xxx, 406, 467, 469. Pater et Filius et Spiritus sanctus ubique simul sunt, xi, 516. pariter et æqualiter invisibiles, xi, 456. Patrem invisibilem dicebant Ariani, Filium visibilem, xvi, 86. Trinitas tota invisibilis, xxx, 81, 207, 258, 283. non solus Pater, *ibid.* 76. Trinitas reposita est in eo genere visibilitatis quo nosque corpora sunt, neque ullam corporibus similitudinem habent, xxxix, 402. Refelluntur qui Patrem solum immortalem et invisibilem credebant, xxx, 238. Trinitas in scientia temporalium, *ibid.* 494. Pater et Filius quomodo se invicem et omnia sciunt, xxx, 70. Trinitas sapiens, non solus Pater, xxx, 77. Filius non ideo Patri in æqualis, quia virtus et sapientia Dei Patris, imo inde Patri cœterus, *ibid.* 332. Quælibet persona in Trinitate, sua est sapientia, sua memoria, sua dilectio, xxx, 228; xxxi, 52, 75. Cur Filius aut Spiritus sanctus dicatur missus, non vero Pater, xxx, 264. Filius et Spiritus sanctus Patre non ideo minor, quia missus, *ibid.* 229, 284. Quædam sic dicuntur, ut hominibus parum intelligentibus ipse Filius major Patre videatur, et Spiritus sanctus major Filio esse credatur, xxi, 438. Cur Patri attribuitur dominus, *ibid.* xxxvi, 70. Summus in omnibus spiritalibus Patre est, xi, 68. Attributa per Hieronymum singulis personis Trinitatis, xxx, 364. In Trinitate est perpetua stabilitas veritatis, xv, 404.

Trinitatis eadem sunt opera, xix, 82. Opera sunt inseparabilia, xv, 214, 215, 216, 217, xxi, 254, 309, 346; xviii, 140, 309; xx, 119; xxvi, 129, 386; xxvii, 133; xxviii, 404; xxx, 467, 476, 480, 498; xxx, 188, 193, 242, 243; xxxviii, 277; xi, 366, 392. Inseparabilis est habitatio, quorum est inseparabilis operatio, xviii, 316. Patris et Filii operatio inseparabilis; at tamen Filio operari de illo est, de quo ipse est, xxx, 226. Ab illo est origo operum, a

quo est existentia cooperationum personarum, xviii, 310. Trinitatis actus non differentia potestatum, sed operum laquei, *ibid.* 310. Trinitas tota non fabulata Scriptura sacra mittitur, xxx, 485. Sicut voluntatem Patris facit Filius, sic et voluntatem Filii facit Pater, xxx, 137. Trinitatis potestas et operatio indivisa, xviii, 140, 309; xxx, 82. Trinitatis per potestatem est, non substantia est, eadem divinitas, xxx, 11. Dicere Patrem posse facere aliquid sine Filio, ac vice versa, contra Catholicam fidem est, v, 197. Pater et Filius sunt unum principium, xi, 300.

Trinitati aliq. cœterum esse non potest, v, 438. Trinitas mundum creavit, *ibid.* 133. An persona Patris et persona Filii distinguatur in creatione firmamenti, *ibid.* 197. Trinitatis unitati non convenit, ut Filius quasi iussum mundum fecisse intelligatur, *ibid.* 198. Omnis creatura a Trinitate habet esse, speciem et ordinem, iv, 329. Omnis creatura tota est a tota Trinitate, *ibid.* 330. Solum Creator Pater, Filius et Spiritus sanctus; trina unitas una Trinitas, xix, 552. Non ex solo Patre omnia, sed etiam ex Filio, xxx, 192. In hominis creatione ostenditur pluralitas personarum et singularitas divinitatis, xix, 82. Ut Filius opera Patris, sic Pater opera Filii facit, *ibid.* 137. Peccata dimittit totus est Trinitatis, xviii, 308. Proprie tamen ad Spiritum sanctum intelligitur pertinere, *ibid.* 312. Pater, Filius ac Spiritus sanctus prætant quædam sine invicem, xxx, 182, 243. In Trinitate quædam opera ad unam personam pertinere, non tamen sine aliarum cooperatione, xviii, 143, 310, 316. Patris et Filii et Spiritus sancti singula opera dicuntur, que ad unamquamque eorum manifestantur pertinere personam, xxx, 481. Pater auctor, Filius creator, Spiritus sanctus doctor, ductor, illuminator et sanctificator, ac Ariani et Catholicis appellatur, quomodo, xxx, 87.

Trinitas cum inseparabiliter operatur, ex eo videtur sequi hominum totam Trinitatem suscepit, xxxviii, 278. Trinitas operata est carum Christi, xxi, 471. Sed non pertinet nisi ad solum Christum, xviii, 453. Homine assumpto

non auctus est numerus personarum in Trinitate, xi, 366. Trinitas est, nec induitur quaternitas personarum, cum accedit homo Verus, ut si unus Christus, *ibid.* 16. Trinitas, non quaternitas facienda vel agnoscenda, xix, 121; xx, 10, 355. Filius Dei se Deum esse probat, xvi, 25. In Trinitate forma humana, nisi ut ad Verbi incarnationem pertinet, non est cogitata, xv, 437. Dei natura corporaliter videri non potest, quælibet persona per subjectam creaturam potest apparere, xxviii, 404; xxx, 261. Pater et Filius et Spiritus sanctus non possunt inseparabiliter per corpoream creaturam demonstrari, xxx, 328, 329. quævis inseparabiliter operatur, *ibid.* 329. Filii Apparitio. Nec Pater, nec Filius, nec Spiritus sanctus visus est unquam per suam substantiam, *ibid.* 173, 175. Trinitas pro capti ac salute hominum se visibiliter demonstravit, xxvii, 66. Trinitatis personæ in baptismo Christi insinuate, xviii, 138. Trinitas apparuit sensibiliter in baptismo Christi, *ibid.* 136, 138. Pater, Filius et Spiritus sanctus, non triformis Deus, sed unus Deus, xxi, 348. Non triformis Dei persona, quia una forma et una deitas, *ibid.* Augustinus triformem Dei personam non credit, ut male Passcentis objecerat, *ibid.* 347, 348. Nec vox audita coaptata in unitatem personæ Patris, nec columbæ species in unitatem personæ Spiritus sancti, xi, 365, 366. Vox Patris in monte audita, et species columbæ visæ sine vivificantis anime ministerio factus sunt, *ibid.* 367. Poterunt Berti Angolorum ministerio, *ibid.* 368. Quomodo ad Trinitatis cognitionem asurgendum, xxxi, 87.

Trinitas in rebus factis representatur, xxx, 365. Trinitatis vestigia in creaturis, ii, 493. Trinitas in omnibus operibus Dei manifestatur, *ibid.* 367. Poterunt Berti Angolorum ministerio, *ibid.* 368. Quomodo ad Trinitatis cognitionem asurgendum, xxxi, 87.

nonnulli intelligunt, xvii, 455. Unitas deitatis, ac personarum verbis distributio Ezechielis XXXIV ostenditur, xviii, 63, 65.

Trinitatis similitudo in homine, xviii, 130. Trinitatis imago in homine, ii, 44; 48. Symbola Trinitatis in homine, xxv, 333. Trinitas in mente quomodo monstrata, xxxi, 10. Trinitas quæ imago Dei, quærenda in principali mentis parte, *ibid.* 16. Trinitas in mente eo est imago Dei, quo meminit, intelligit, ac diligit Deum, quod est sapientia, *ibid.* 22. Trinitatis imago in memoria, intelligentia, et voluntate ejusque, *ibid.* 88, 89, 92. Trinitatem memoria, intelligentia, voluntas adumbrant, non perfecte exprimit, xi, 365. Trinitas alia in memoria recogitantis de visione, xxx, 469. Trinitatis imago in mente hominis nascentis se et amantis, *ibid.* 416, 429. Trinitatis vestigium etiam in exteriore homine, *ibid.* 430. Trinitas hominis exterioris non est imago Dei, *ibid.* 460. Male vitur et deformiter secundum Trinitatem hominis exterioris, *ibid.* 460. Trinitatis imaginem in conjugio masculi et femine ac eorum prole proprio fingens, non præhabilis, xxx, 96; xxx, 475. Trinitatis vestigium in visione, xxx, 451, 461. Trinitatis imago peribenda in Trinitate, ii, 48. Trinitatis vestigia non frustra in creatura, xx, 40. An et quomodo ex Trinitate in homine monstratis ostendatur Trinitas Deus, *ibid.* 48, 50, 51. Quomodo gradatim ad Trinitatem que Deus est perveniunt, *ibid.* 88. Inter imaginem Trinitatis reperant in nobis, et ipsam Trinitatem quanta dissimilitudo, *ibid.* 90, 91. Est in hominibus Trinitatis, quo qualemque modo, quod de Trinitate dicitur, intelligi possit, xxxi, 482.

Trinitas illustratur similitudinibus, xxv, 31; xxvii, 86, 148, 149. Trinitatis unitatem utcumque exprimit fideles, quorum erat cor unum et anima una, xx, 430. Trinitatis vestigium in claritate, xxx, 411. Trinitatem panis nomine Salvator designavit, xvii, 59. Trinitas forte figurata in his tribus panibus, quos illi abanice accommodari petiit amicus, xxxix, 475. Trinitatem commendat tripartita philosophæ disciplina, ii, 32. Tra prima precepta decalogi

TYRIBUS **IVIVIS**, *Vide* **TYRIBUS**.
TYRIBUS, *Vide* **TYRIBUS**.
TYRIBUS significant laudantes Deum carne cloniam, ix, 297.
TYRIPANUM, figura incorruptionis, xlii, 88. **Tyrpani** et psalterii mystica explicatio, *ibid.* 70.
TYRIPANUM quid, vii, 517, 521.
TYRIS pro factis, xxxix, 490.
TYRANNUS rex iniustus, xi, 91. **Tyranni** veteri nomine fortes dicitur existimantur, ix, 259. **Tyranni** noniis providentia Dei evolvuntur, *ibid.* 258. **Tyranni** non scientes quod facerent, sanctorum Martyres immolando, dona adfuerunt, ix, 426. A **tyrannico** Christianorum torquetur, negotio dimittitur, vii, 297. **Tyranni** ac persecutores martyres effecti, xi, 336.

UBERA matris Ecclesiae duo Testamenta, xvi, 480.

UBERTAS, inebriat Deus ubertate domus sine ad obliviscendum sermone et erroribus praeteritis conversationis, vii, 492.

UBI **UBI**, Bethel et Laza, eadem civitas, vi, 470.

ULCERE libido vitiosa, xi, 260. *Vide* **VINDICTA**.

ULULE, xxxi, 437.

ULXIS soli in bestias carminibus militi a magis famosissima Circe, rii, 453, 455, 456.

UMBRA est in eo loco ad quem conjulibet corporis vultus pervenire non sinit, v, 173. **Locus** carens ea luce qua illustraret, nisi impederet corpus oppositum, hinc totum est quod umbra dicitur, *ibid.* Umbra constat lumine et corpore, ix, 284. Umbra vitam vitam significat, xii, 437. Umbra Spiritus sancti intelligitur defensaculum ab aestu concupiscentiarum, ix, 284.

UMBRAS sunt locus sanctus Domini, ix, 285.

UNCLE iacobitis virgulis scriptae, rii, 504.

UNCTIO, Unctus enim auditur Christus

Tyrus lingua Hebraea dicitur Sor, x, 134. **Tyrus** pro Carthagine accipitur, xxxii, 263.

Tyrus, quoniam non erit datum ut crederent, sciam unde crederent est negatum, xxxvi, 438. **Tyrus** non pro quod poterat credere, quia non erant praedestinati ab eo, cuius inseratilia sunt iudicia et investigabiles viae, *ibid.* Tyri etsi aeturi fuissent poenitentiam, si facte fuissent apud eos virtutes, quae factae sunt in **Corozaim** et **Bethsaida**, poenitentur tamen in die iudicii; nihil tamen quam ille civitates, *ibid.* 425.

Tyrone Christi, cuius tyronica multis tentationibus quatebatur, metuit et consolatur Augustinus, xii, 355 et seq.

U

intelligendus, viii, 301. Unctio antequam esset, quomodo Christi dicitur sancti patris, ix, 493. **Unctio** sacra ad regiam et sacerdotalem personam maxime pertinet, xii, 510. Uncti etiam aliquando Prophetae, *ibid.* 509. Non unguebantur reges et sacerdotes, nisi in illo regno ubi Christus prophesabat, viii, 301, 302. Unctio non ad conspectum pertinet, prioribus temporibus ad duas solas personas regi et sacerdoti pertinet, rii, 338. Unctio unctum a Jacob, figura Christi, rii, 302. Unctio capti nostrum Christus, et corpus ejus non ipsi, rii, 338. Unctio spiritalis, unctio visibilis, rii, 483. Unctio quomodo docet nos de omnibus, *ibid.* 430, 491. Unctio sacramentum, unctio visibilis, Spiritus sanctus, *ibid.* 490. Unctio unctum modo in sacramento, et sacramento ipso purificatur quiddam quod futurum sumus, vii, 338. Unctio caput ad laetitiam pertinet, xiv, 238.

UNGUENTUM, Merito fides unguentis suave fragrantibus comparatur, xxxii, 155. **Christus** verum unguentum ab Ecclesia susceptum, *ibid.* 436, 457. Unctum hoc ubi habet quod displicat,

utpole unguentum pietatis, *ibid.* 457. Est etiam unguentum charitatis, virtutis, obedientiae et spei, *ibid.* 458, 459. Unguentum quo perficitur est Dominus a muliere, quod figurabit, vii, 290. Unguentum piscium, iustitia est fide, xvi, 51. Unguentia est caribus animantium, xxvii, 373.

UNDE **UNDE**, xviii, 436, 407. Undenarius numero transgressio significatur, vi, 277; xii, 312. et peccatum, rii, 264; xlii, 412.

UNICORNIS aliquando superbum, aliquando exaltationem unitatis significat, x, 347. **Unicornes**, superbi, vii, 298. Item ii, quorum firma spes in unum Deum, x, 64.

UNIGENITUS et primogenitus in quo differunt, xvii, 28. **Unigenitus** Dei ante seculi, v, 320. Quomodo unigenitus Dei est Verbum Patris, *ibid.* 123.

UNIONEM in Deo absque ulla existentia aut proprietate Priscillianus asserit, xxix, 435.

UNIO Christi cum Ecclesia, et Ecclesiae cum Christo, xiii, 543; ix, 452. Uno inter fideles commendatur ex unione inter membra Christi, xv, 364.

UNITAS, omnis pulchritudinis forma, xxxviii, 295. **Unitas** non sine mente conspiciatur, iv, 367. **Unitatem** appetit omnis natura, i, 349. **Unitas** Christi et membrorum, xix, 168. **Unus** Christus est caput et membra, viii, 514. *Vide* **CHRISTUS**. **Unitas** Ecclesiae, xix, 67, 185, xx, 388, 398, 399, 406. **Unitas** est Ecclesiae, xi, 48. *Vide* **ECCLESIA**. **Unitatis** securitas nulla est nisi ex promissis Dei Ecclesiae declarata, xxxi, 296. **Deus** in cathedra unitatis doctrinam posuit veritatis, xxxix, 311. **Unitatem** heretici pro honore suo dividunt, xvi, 333. **Unitatis** bonum, xxxi, 282, 284. **Unitas** spiritus et charitas maximum omnium honorum, xii, 473. **Pax** et unitas est magna virtus pietatis, xvi, 206. **Unitatis** vinculum fortissimum charitas, xxxviii, 201. **Unitas** amanda est, xv, 518. **Unitatem** qui non amat, quomodo habet charitatem? xix, 180. **Unitas** spiritus in vinculo pacis studiose conservanda, xxxi, 181, 209. **Honor** proprius commendatur, ut Ecclesiae unitas servetur, xvii, 271.

Unitatis et pacis bonum omnia tolerandas, xxxi, 404. A malis quisque socerere su debet corde, non corpore, xxvi, 47. **Spiritus** sancto vacillatur, qui ab unitate separatur, xxxix, 374. **Qui** deseruerit unitatem, violat charitatem, xviii, 459. **Christus** nobis imperavit congregationem, nisi servavit separationem, xii, 169. **Unitas** Christiana regnorum divisione non dividitur, xxxii, 254. **Unitati** Ecclesiae corde inponit resistere, blasphemia est irremissibilis, xviii, 319. **Unitas** charitas, et erratum, et multitudinem peccatorum cooperit, xxxi, 349, 350. **Admissis** in Ecclesiam sine baptismum de haeresi venientes, propter unitatem ad veritatem pertinere praesumpsit Cyprianus, *ibid.* 350, 351. **Quod** valet ad mundanda sacralegia Gentium recte percipit sacramentum baptismatis, hoc valet ad mundanda sacralegia schismaticorum et haereticorum, charitas unitatis, xxxii, 332. **Fidentissime** asserit Cyprianus eos qui sunt extra unitatem, etiam si pro Christi nomine moriantur, occidi posse, non posse coronari, xxxix, 322. **Unitatem** valet sive ad defendenda, sive ad confirmanda peccata, vel custodia, vel violata charitas unitatis, *ibid.* **Unitatem** scindi quomodo mater charitas docet, xvi, 469. **Quantum** tribuunt unitatis vinculo Cyprianus, etc., xxxi, 350, 351. **Unitas** quantum amanda per ipsum Carthagine concilium declaratur, *ibid.* 404. **Homines** erunt plene perfectique unum, cum perventum fuerit ad eum finem, ut sit Deus omnia in omnibus, xlii, 333. **Unitatis** perfectio in Beatis, xxxix, 306. *Vide* **COSMOPOLITANIS**. **Unitatis** commendatio, xii, 64. **Unitas** commendatur in creatione rerum, et in Christi ortu, xx, 400, 401. In inconsti veste Christi, *ibid.* 382. **Unitas** Legis, Prophetae et Evangelii, xviii, 363, 367.

Avaritia amat unitatem, sed in quibus amanda non est, vii, 212.

Unus sine aliquo adjuvone non invenitur in Scripturis, nisi de is que sunt substantiae sunt, xlii, 341, 343. **Unus** de duobus aut pluribus dicitur, unum sunt, nec additum quid unum sint, unum esse substantiae intelliguntur, xxx, 134, 135, 336. In Scripturis aliquod unum de diversis naturis invenitur, sed additur